

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ «ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ»

ΚΡΙΣΙΜΗ ΚΑΜΠΗ

ΠΡΙΝ ΑΚΟΜΑ απ’ τὸ πραξικόπημα, τὸ μαζικὸ κίνημα εἶχε ἀρχίσει ἀπὸ μόνο του νὰ κἀιπτεται. Βασικὴ αἰτία: ἡ ἀπουσία ἐπαναστατικῆς καθοδήγησης. Αὐτὴ τὴν κατάσταση κάμψης ἐκμεταλλεύτηκε ἡ χούντα καὶ ἐπιβλήθηκε χωρὶς νὰ πέσει ντουφεκιά. Ἡ ἔλλειψη ἐπαναστατικῆς ἡγεσίας ἔφερε τὴν ὕφεση στὸ μαζικὸ κίνημα. Ἡ ὕφεση ἔφερε τὴ δικτατορία. Ἡ δικτατορία ἐπισφραγίσε τὴν ἀποσύνθεση τοῦ μαζικοῦ κινήματος, τὴν ἦττα. Ἡ ἦττα ἔφερε τὴν γκρίνια καὶ τὴς προσηλοφίνας μέσα στοὺς κύκλους τῆς ἀριστερᾶς, ὁδήγησε σὲ πολλαπλὲς διασπάσεις, ἀποχωρήσεις, ἀπογοητεύσεις.

ΠΟΙΑ ΛΟΙΠΟΝ, εἶναι ἡ σημερινὴ εἰκόνα: -- Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά τὰ πρῶνα ὑπεύθυνα ἡγετικά στελέχη τοῦ ΚΚΕ/ΕΔΑ, ὅσα κρατοῦν ἀκόμη πόστα, εἶναι πελαγωμένα ἀποπροσανατολισμένα, χωρὶς πρόγραμμα, χωρὶς ἰδέες, γαντζωμένα πεισματικά στὶς θεσοῦλες τους, στοὺς τίτλους καὶ τὶς ἄλλες ψευδαισθήσεις τους, ἀπογυμνωμένοι ἀπὸ ἐπαγγελματῶν καὶ μέλη. Ἀπὸ τὴν ἄλλη, οἱ πλατείες μᾶζες τοῦ καταπιεσμένου λαοῦ, χωρὶς προσανατολισμό, χωρὶς διεξόδο, παγιδευμένες στὸ κλουβὶ τῆς χούντας χωρὶς ἐμπιστοσύνη στὴν «ἡγεσία» ποὺ δὲν στάθηκε ἀξία τους, γιαντρεύουν τὶς πληγές τους, καὶ καρτερικὰ προετοιμάζονται γιὰ τὸν ἐπόμενο γύρο (μέχρι ποῦ νὰ νικήσουμε, πάντα θὰ ὑπάρχει ἐπόμενος γύρος). Κι ἀπ’ τὰ ἔρειπια αὐτὰ τοῦ κινήματος, στὸ πῶς χαμηλὸ σημεῖο κάμψης καὶ ὑποχώρησης, ἀρχισαν νὰ διαμορφώνονται νέες ἐπαναστατικὲς τάσεις. Ἀνάμεσα στὶς τάσεις αὐτὲς εἶναι καὶ οἱ «Ἐπαναστατικὲς Σοσιαλιστικὲς Ὁμάδες». Ὑπάρχουν κι ἄλλες. Τὸ ὅτι ἀπλῶς ὑπάρχουμε δὲν εἶναι λόγος νὰ συχαιρούμε «ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους» — εἴμαστε τὸ τελικὸ προϊόν τῆς ἀποσύνθεσης ἐνὸς ἱστορικοῦ πολιτικοῦ ἀσχηματισμοῦ τῆς ἐργατικῆς τάξης: τοῦ Κ.Κ.Ε. Τὸ ἀν θὰ μπορέσουμε ἐμεῖς, σὺν τάσεις, σὺν πολιτικὰ ἔμβρυα, νὰ προωθήσουμε τὸ κοινωνικὸ προτσές διαμόρφωσης ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΕΝΟΥ ΣΕ

ΠΑΝΕΘΝΙΚΗ ΚΛΙΜΑΚΑ ἐπαναστατικοῦ κινήματος τῆς ἐργατικῆς τάξης, ἀπομένει ν’ ἀποδειχτεῖ. Ἐγυήσεις ἀπὸ τὰ πρῶνα δὲν ὑπάρχουν γιὰ καμμιὰ ἀπὸ τὶς νέες ἀριστερὲς σοσιαλιστικὲς τάσεις — οὔτε γιὰ μᾶς. Ἀπ’ ἐδῶ ξεκινάει ἡ παραπέρα ἀνάπτυξη ὅλων μας, αὐτοκριτικά.

ΤΟ ΞΑΝΑΧΤΙΣΙΜΟ τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος εἶναι ἓνα αὐτοσυνειδητὸ κοινωνικὸ προτσές, ποῦ γι ρ ο ὕ π ο θ ἔ τ ε ι : α) γ ν ὡ σ η τῆς συγκεκριμένης πολιτικῆς στιγμῆς β) π ρ ὀ β λ ε ψ η τῆς ἐπόμενης τροπῆς τῶν ἀντικειμενικῶν συνθηκῶν, γ) ἐ π ι σ τ η μ ο ν ι κ ὸ ἐντοπιισμό τῶν ἐπαναστατικῶν καθηκόντων καὶ δ) ἐ π α κ ρ ἰ β ἦ καθορισμὸ τῆς τρέχουσας δουλειαῖς, ὅλ. τῆς τρέχουσας ἀλληλοεπίδρασης «πρωτοπορείας» καὶ τάξης. Συγκεκριμένα, κατὰ τὴν τρέχουσα περίοδο στὴν Ἑλλάδα: Ἡ πτώση τοῦ ἠθικοῦ, ἡ σύγχυση, τὸ κομματάσμα τοῦ συλλογικοῦ αἰσθήματος, ἐξασκοιοῦν νὰ κυριαρχοῦν. Ὅσο, τὸ μαζικὸ κίνημα περνάει τὶς τελευταῖες φάσεις τῆς κάμψης.

Τὰ βασικὰ κοινωνικὰ δεδομένα, (οἱ ὅλοένα καὶ περισσότερο ἐξοντωτικὲς οἰκονομικὲς συνθήκες τῶν ἐργαζομένων πόλεων καὶ ὑπαίθρου, ἡ ἐντατικοποίηση τῶν «προγραμμάτων λιτότητας», ἡ διεθνὴς οἰκονομικὴ κρίση ποὺ θὰ ὁδηγήσει χιλιάδες μετανάστες πίσω, τὸ φούντωμα τοῦ κοινωνικοῦ φαινομένου τῆς Μαζικῆς Ἀπεργίας σ’ ὅλη τὴν Εὐρώπη) προμνύουν τὸ ξεκίνημα — ἀγνωστο μὲ ποιὲς ἀρχικὲς ἐκφράσεις — νέων αὐθορμητῶν λαϊκῶν ἀγώνων, ὅπως εἶχε συμβεῖ ἐπὶ καραμανλοκρατίας, — ὅπως συμβαίνει στὴν Ἰσπανία. Τὸ λέμε ἀπερίφραστα: ὁ Λαὸς θ’ ἀγωνιστεῖ ξανά — ξανά μονάχος του ξεκινώντας. Ἡ πτώση τοῦ ἠθικοῦ καὶ τὸ κομματάσμα τοῦ συλλογικοῦ αἰσθήματος θὰ ἐξαφανιστοῦν. Ἡ πολιτικὴ σύγχυση θὰ παραμείνει.

ΝΑ, ΛΟΙΠΟΝ, τὸ φόντο γιὰ τὴν ἐπαναστατικὴν μας δουλειά: Ἡ πολιτικὴ σύγχυση, ὁ ἀποπροσανατολισμὸς τῶν μαζῶν, πρέπει νὰ ξεπεραστεῖ μὲ τὴν διαρκὴ προβολὴ τοῦ Σοσια-

μοῦ σὺν π ρ α χ τ ι κ ῆ ἀλτερνατίβα στὰ καθημερινὰ οἰκονομικὰ, πολιτικὰ, πολιτιστικὰ προβλήματα τῆς τάξης. Γι’ αὐτὸ χρειάζεται ἡ προπαγανδιστικὴ καὶ ὀργανωτικὴ ἐπαφή μὲ τὰ πλατύτερα στρώματα τῆς τάξης, σὲ πανεθνικὴ κλίμακα. Χρειάζεται, ἀπὸ τὴ στιγμὴ αὐτὴ κιόλας, ὀργάνωση — ἐμβρυωδῶν ἔστω — πυρήνων τῆς τάξης, γύρω ἀπὸ συγκεκριμένους ἀγῶνες καὶ αἰτήματα ποῦ νὰ διατυπώνουν τὸ Σοσιαλιστικὸ Πρόγραμμα στὴν καθημερινὴ πράξη. Στὴν σημερινὴ ἀκρῶς περιόδο, ποῦ δὲν ἔχει ἀπομεινῆ κανέναν μέσο οἰκονομικῆς ἀμυνας τῶν ἐργαζομένων, ἡ δημιουργία τέτοιων ἐπαναστατικῶν πυρήνων εἶναι ὄχι μονάχα δυνατό, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαία. Ἀπὸ τέτοιους πυρήνες θὰ δοθεῖ ἡ ἀναγκαία πολιτικὴ κατεύθυνση καὶ συνειδηση στὰ αὐριανὰ μαζικὰ ξεσπάσματα. Ἡ δουλειά αὐτὴ θὰ βασιστεῖ στὴν ἐπαναστατικὴ διαπαιδαγώγηση νέων στελεχῶν καὶ θὰ ἐπιταχυνθεῖ ἀφάνταστα, ἐφ’ ὅσον προχωράει μὲ ἐπιτυχία ἡ ἐπανασύνθεση παλιῶν ἀγωνιστῶν στὸ κίνημα.

ΟΣΟ ΓΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ, ὄχι μονάχα μπορεῖ ὁ χῶρος αὐτὸς νὰ βοηθήσει οὐσιαστικὰ στὰ παραπάνω — μιὰ καὶ ἡ δουλειά αὐτὴ εἶναι ἐπικίνδυνη ἀμα ξεκινάει μέσα στὴ χώρα — ἀλλὰ ἐπίσης καλεῖται νὰ καλύψει δυὸ ἄλλους σοβαρωτάτους χῶρους:

- Ο ΕΝΑΣ ΕΙΝΑΙ ἡ ἐπαναστατικὴ προπαγανδιστικὴ καὶ ὀργανωτικὴ δουλειά στοὺς Ἕλληνες μετανάστες στὴ Δ. Εὐρώπη, σὲ συνεργασία μὲ τὸ εὐρωπαϊκὸ προλεταριάτο — προωθώντας τὴν ὑπόθεση τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἐπανάστασης στὴν Εὐρώπη.
- Ο ΑΛΛΟΣ ΕΙΝΑΙ ἡ σφρηλάτωση ὀργανικῶν βοθητῶν δεσμῶν μὲ τὶς ἐπαναστατικὲς ὀργανώσεις καὶ τάσεις στὴν Εὐρώπη.

Μέσα στὴ διαδικασία ἐκπλήρωσης τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ξαναχτιζεται τὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα καὶ ὀριμαίνουν οἱ συνθήκες γιὰ τὸ δέσιμο κομμάτων ἀπὸ τὶς πραγματικὰ ἐπαναστατικὲς δυνάμεις, ποῦ δὲν ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ καμμιὰ κλίμα τοῦ ΚΚΕ/ΕΔΑ.

ΚΑΤΑΡΓΕΙΤΑΙ Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΡΙΜΕΡΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ "ΤΑΦΟΠΕΤΡΑ" ΣΤΟΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟ

ΣΥΜΦΩΝΑ μὲ πρόσφατες πληροφορίες, ὁ «ὑπουργὸς» Ἐργασίας Μανωλόπουλος ἔστειλε μιὰ ἐγκύκλιο στὶς τοπικὲς ἐπιθεωρήσεις ἐργασίας μὲ τὴν ὁποία καταργεῖται οὐσιαστικὰ ὁ θεσμὸς «τῆς τριμεροῦς συνεργασίας». Ἡ ἐγκύκλιος αὐτὴ τονίζει ὅτι «αἱ διαπιστώσεις καὶ τὰ πορίσματα τῶν ἐπιτροπῶν τριμεροῦς συνεργασίας δὲν δύνανται νὰ περιοριστοῦν τὸ διευθυντικὸν δικαίωμα τοῦ ἐργοδότη, δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὰ καὶ δὲν δεσμεύουν νομικῶς».

Ὁ θεσμὸς τῆς «τριμεροῦς συνεργασίας», δηλαδὴ ὁ διακανονισμὸς ἐργατικῶν διαφορῶν ἀπὸ ἐπιτροπὴ ἀντιπροσώπων τοῦ κράτους, τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῆς συνδικαλιστικῆς ἡγεσίας, εἶχε χρησιμοποιηθεῖ γιὰ νὰ καταργησε καὶ τὶς τυπικὲς ἀκόμα ἀρμοδιότητες τῶν αἰχμαλώτων συνδικάτων. Ἡ τελευταία αὐτὴ ἐγκύκλιος καταργεῖ καὶ τὸν διακοσμητικὸ ρόλο τῶν συνδικάτων καὶ ἀφήνει τὸ «διευθυντικὸ δικαίωμα» ἐπίσημα πιά στοὺς ἐργοδότες.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: ἡ χούντα δὲν θέλει κανένος εἶδους συνδικαλισμὸ — οὔτε κἂν συνδικαλισμὸ, τὸν ὁποῖο ἡ ἴδια ἐλέγχει ἀπόλυτα. Ἔτσι καταλαβαίνει κανεὶς καὶ τὶς ἐπιδιώξεις τοῦ θεσμικοῦ νόμου περὶ σωματείων.

Στὸ μεταξύ, τὰ χουντικὰ παράσιτα ποῦ ἀπομ-

ζοῦν τὴν ΓΣΕΕ, ὅπως εἶναι γνωστὸ διαμαρτυρήθηκαν ἐναντίον τοῦ θεσμικοῦ αὐτοῦ νόμου, λέγοντας ὅτι δὴθεν «ὁ νέος νόμος δίνει πλεονεκτήματα εἰς τοὺς κομμουνιστὰς, διότι τοὺς δίνει ἡ δυνατότητα νὰ γνωρίζουν περὶ τῆς ταμειακῆς (!) καταστάσεως τῶν σωματείων». Νόμισαν ὅτι μ’ αὐτὸ τὸ πρόσχημα θὰ γίνονταν πῶς ἀρεστοὶ στοὺς δικτάτορες. Μάταια ὅμως.

Κι ἐφόσον ἡ ἐπίσημη «ἡγεσία» τῆς ΓΣΕΕ γκρινιάζει, τὸ θεώρησε σκόπιμο ὁ παραπονεμένος τῶν Δελφῶν Ἰω. Κα-

μπακέλης νὰ υποβάλει στὸ ὑπουργεῖο Ἐργασίας μελέτη γιὰ «ἀνανέωση καὶ ἀνάταση τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος», προβάλλοντας ἔτσι τὸν ἐαυτὸ του γιὰ «διάδοχη ἡγεσία» σὲ περίπτωση ποῦ ἡ χούντα θὰ πέταγε τὸ «διαμαρτυρόμενο» προεδρεῖο. Κατὰ εἰρωνία τῆς τύχης ὅμως, τὸ «σχέδιο Καμπακέλης» στηριζόταν στὴ λειτουργία τῆς «τριμεροῦς συνεργασίας» ἡ ὁποία θάφτηκε κιόλας ἀπὸ τὴ χουντικὴ ἐγκύκλιος ποῦ ἀναφέραμε.

Ὅπως εἶναι γνωστὸ, ὁ Καμπακέλης ἦταν ἄσπονδος ἀντι-

(Συνέχεια στὴν 4η σελίδα)

Σκίτσο τῆς ΣΤΕΛΛΑΣ

Ματαιώνεται τὸ «Συνέδριο» τοῦ ΚΚΕ «Ἐσωτερικοῦ»

ΤΟ «ΕΝΩΤΙΚΟ» Ἐκτακτὸ Συνέδριο τοῦ ἀντικλιγανικοῦ ΚΚΕ, ποῦ ἡ σύγκλησή του ἐξαγγέλλθηκε πανηγυρικὰ τὸν περασμένο Αὐγούστο (βλέπε: ἀνακοίνωση τοῦ Γραφείου Ἐσωτερικοῦ τῆς Κ.Ε. τοῦ ΚΚΕ) δημοσιευμένη στὸ «Ριζοσπάστη—Μαχητὴ», φύλλο 23 καὶ στὴν ΚΟΜΕΠ, τεύχος Νοέμβρη) ἀναβάλλεται «ἐπ’ ἀόριστον». Σωστότερα: παραπέμπεται στὶς γνωστὲς κουκουεδικές καλλένδες, ποῦ ἐπέτρεψαν νὰ πραγματοποιηθοῦν στὰ τελευταία 25 χρόνια δυὸ μόνο Συνέδριο τοῦ ΚΚΕ καὶ ἀνέβησαν συνεχῶς τὸ τρίτο τῆς ΕΔΑ—«ἐν ἀνομοιῇ» τῆς δικτατορίας!

Ψυχραιμότερες — κατ’ ἀνάγκη — σκέψεις ὑποχρέωσαν τὴν αἰωρούμενη μεταξύ Ρώμης, Παρισίων καὶ Βουκουρεστίου ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ «Ἐσωτερικοῦ» (;) νὰ ἀντιληφθεῖ ὅτι:

Στὶς σημερινὲς — καὶ τὶς προδιαγραφόμενες γιὰ τὸ ἄμεσο μέλλον — συνθήκες, ἡ σύγκληση «ἐνὸς αὐθεντικοῦ, ἀντιπροσωπευτικοῦ κομματικοῦ σώματος» (ὅπως διακηρύξαν) ἀποκλείεται. Μόνον παρασυναγωγή, τοῦ τύπου ποῦ ἐτοιμάζουν οἱ Κολιγαννικοὶ, εἶναι δυνατὴ — ἀλλὰ οἱ τοῦ «Ἐσωτερικοῦ» θέλουν νὰ κρατήσουν τουλάχιστον τὰ προσχήματα.

Οἱ σημαντικότεροι λόγοι, ποῦ ἐπέβαλαν τὴν οὐσιαστικὴν ματαίωση τοῦ Συνεδρίου (φυσικὰ τοῦτο οὔτε ἀνακοινώθηκε οὔτε προβλέπεται ν’ ἀνακοινωθεῖ σύντομα — ἀντίθετα θὰ συνεχίζεται ἡ «προσυνεδριακὴ» δουλειά!) εἶναι:

• Η ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΗ ἀπο-

δυνάμωση καὶ φθορὰ τοῦ ἀντικλιγανικοῦ ΚΚΕ μὲ τὴν αὐξανόμενη διαρροὴ στελεχῶν καὶ μελῶν τόσο στὴν Ἑλλάδα, ὅσο καὶ στὸ ἐξωτερικόν.

• Η ΠΛΗΡΗΣ ἀδυναμία νὰ στηθοῦν ὀργανώσεις βάσης στὸ ἐξωτερικόν — ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ μιὰ «δημοκρατικὴ»

(Συνέχεια στὴν 6η σελίδα)

ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΑΜΒΟΥΡΓΟ. Γενάρης.

Στὶς 23 Γενάρη δόθηκε στὸ Ἀμβούργο, μὲ πρωτοβουλία τῶν Ἐπαναστατικῶν Σοσιαλιστικῶν Ὁμάδων διάλεξη μὲ θέμα «Μαρξιστικὰ Οἰκονομικὰ καὶ ἡ σημερινὴ καπιταλιστικὴ κρίση».

Ἡ διάλεξη αὐτὴ εἶναι μέρος μιᾶς σειράς δημοσίων μαθημάτων μαρξιστικῆς αὐτομόρφωσης. Κύρια θέματα ποῦ θὰ καλύψει ἡ σειρά εἶναι: Παγκόσμια κατανομή ἐργασίας — ὁ Νόμος τῆς Ἀξίας τοῦ Μάρξ — Μαρξιστικὴ θεωρία τῆς συζήτησης καὶ ὀργανωτικὰ προβλήματα. — Ἡ διαλεκτικὴ ἀναγκαϊότητα τοῦ διεθνισμοῦ.

Παρόμοια δημόσια μαθήματα ἔχουν προγραμματιστεῖ καὶ θὰ δοθοῦν ἀπὸ τὶς ΕΣΟ σὲ πόλεις τῆς βιομηχανικῆς περιφέρειας τοῦ Ρούρ.

ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΕΤΑΙ ΚΙ Ο... ΜΑΓΙΑΚΟΦΣΚΥ!

ΣΤΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΘΕΑΤΡΟ «Βρετανία» δόθηκε στις 14 του Γενάρη η πρεμιέρα του έργου «Κοριός» του Μαγιακόφσκυ, με σκηνοθεσία Α. Σολωμού.

Ο «Κοριός» είναι η κριτική που κάνει ο Μαγιακόφσκυ στην Σοβιετική γραφειοκρατία. Ο ποιητής της Οκτωβριανής Επανάστασης και εκπρόσωπος της νέας γενιάς στο 17 διακωμωδεί με σκοπό να προβληματίσει να κριτικάρει «κούχι ψυχαγωγίας χάριν, αλλά διδασκαλίας».

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

• ΕΛΛΑΣ 1963—1970 είναι το όνομα ενός φωτογραφικού άλμπουμ που έχει εκδόσει η ΕΦΕΕ, επιμελημένο από το Δήμο Σκουλάκη, και φέροντας στο εξώφυλλο αναπαράσταση από τη δίκη του Α. Λιάκου και των συντρόφων του. Πολύ ανάγλυφα με το φωτογραφικό μέσο παρουσιάζεται η εξέλιξη του κύματος Μαζικής Απεργίας 1964—66 κι εν συνεχεία η επίθεση της δικτατορίας. Τα σχόλια ωστόσο—γραμμένα στην αγγλική—δεν ξεφεύγουν από την οπτική της «παραδοσιακής» άριστερας και παρερμηνεύουν τα γεγονότα.

• ΤΟ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΤΟΥ Α.Κ.Ε. Κείμενο πολυγραφημένο, από 44 σελίδες, που σχεδόν καθ' ολοκληρία είναι αφιερωμένες σε μία ανάληψη του καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η Ελλάδα ανήκει στον «ιμπεριαλιστικό χώρο, παρ' όλο που η ελληνική καπιταλιστική κοινωνία διατηρεί αρκετά στοιχεία του άποικιακού χώρου». Όσο για συγκεκριμένο πολιτικό πρόγραμμα, το μόνο που κατορθώσαμε να εντοπίσουμε στην τελευταία σελίδα: «26.—Η αληθινή ουσία της αντιδικτατορικής πάλης αποτελεί και την αρχή για τη συνένωση όλων των αντιδικτατορικών λαϊκών δυνάμεων». Ποιά όμως είναι αυτή η ουσία, δεν αφήνεται να εννοηθεί στο κείμενο.

• Η ΩΡΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ. Πληροφοριακό δελτίο που κυκλοφορεί στη Δυτ. Γερμανία Περιέχει ενδιαφέρουσες ειδήσεις από τη ζωή στα εργοστάσια. Όργανο της «Εργατικής Ένότητας». Διεύθυνση στο Μόναχο.

• ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΣ Νο. 6. Όργανο μιας τροτσκιτικής ομάδας. Ανακοινώνει ότι επιφυλάσσει άρθρο σχετικά με την ομάδα του περιοδικού «Επανάσταση» για αργότερα. Περιέχει αποσπάσματα από το βιβλίο του Λ. Τρότσκι «Στην Υπέρσπιση του Μαρξισμού» και μακροσκελές άρθρο της αγγλικής τροτσκιτικής οργάνωσης της Αγγλίας (Διεθνής Επιτροπή).

• ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ Νο. 3—4. Όργανο της Σοσιαλιστικής Δημοκρατικής Ένωσης, πολυγραφημένο, με διεύθυνση στην Κολωνία. Ανάμεσα στ' άλλα περιέχει άρθρο του Γκεόργκ Λούκατς με τίτλο «Όππορτουνισμός και πραξικοπηματισμός», ειδήσεις από τη ζωή των εργατών στη Δυτ. Γερμανία.

• ΩΡΑ ΤΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ αριθ. 34 και 35. Με σχετικά βελτιωμένη τεχνική εμφάνιση, χωρίς όμως καμιά έλπιδα βελτίωσης των περιεχομένων. Μάλλον ο «σταλινισμός» στο οργανωτικό του Α. Σκλάβου θα φταίει για την στειρότητα της φυλλάδας.

• ΜΕ ΝΕΑ ΕΜΦΑΝΙΣΗ, 96 σελίδες και διευρυμένη συντακτική επιτροπή, κυκλοφορεί το τεύχος 7 του θεωρητικού οργάνου των Ε.Σ.Ο. «ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ». Περιεχόμενα: Κύριο άρθρο: Γιατί οι Ε.Σ.Ο. —ΜΑΡΙΑΣ ΧΑΤΖΗ: Στρατιωτική Δικτατορία, μια ακόμα μορφή του άστικου κράτους. ΠΕΤΡΟΥ ΙΑΤΡΙΔΗ: Αγρότες και Επανάσταση. ΓΙΑΝΝΗ ΤΖΑΒΕΛΛΑ: Η Μαζική Απεργία — ΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΡΙΤΣΟΣ: Ένδια νέα ανέκδοτα ποιήματά του — Γ. ΓΚΙΩΝΗ: Επαναστατική Συνείδηση: σύνθημα ή διαδασκία; — Γ. Βότση: Η δυναμική αντίσταση οά στοιχείο της επαναστατικής διαδικασίας — Α. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΥ: Ένοπλη προπαγάνδα: προηγούμενος σταθμός της επανάστασης. Μπορείτε να παραγγείλετε την «ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ» στην εφημερίδα μας.

Τώρα «Ο Κοριός» παίζεται στην Αθήνα κάτω από την δικτατορία και μέσα στα πλαίσια της «φιλελευθεροποίησης» του καθεστώτος. Στον κεντρικό ρόλο ο Γιάννης Γκιωνάκης—γνωστός από τις Έλληνικές φαρσοκωμωδίες!

Στο τέλος της παράστασης ο κόσμος χειροκροτάει. Τι; Τα μέτρα «φιλελευθεροποίησης» του δικτάτορα; Τη βέβηλη χρησιμοποίηση του Μαγιακόφσκυ για την αντικομμουνιστική προπαγάνδα της δικτατορίας; Τη θεωρία «Τέχνη για την Τέχνη» ή την προσπάθεια να προβληματισθούν οι «επαίοντες»;

«Αν υπάρχουν άνθρωποι που δέχονται ότι ο καλλιτέχνης άπυθνεται στους «έκλεκτους» θα πρέπει να εξαιρέσουν τον Μαγιακόφσκυ, τον Λόρκα, τον Μπρέχτ, που το έργο τους άπυθνεται στο λαό και όχι στους άστοχούς διανοούμενους.

Ο Μαγιακόφσκυ στο έργο του «Χαμάμ» γράφει:

Στα πόδια της θα στήσουμε μια τέχνη από τη μάζα και για τις μάζες!

Ο ΛΟΡΚΑ έκτελείται από το απόσπασμα του Φράνκο. Είναι ο λαϊκός ποιητής της Ισπανίας. Σήμερα οι Ισπανοί ποιητές στα συλλαλητήριά τους φωνάζουν: «Δώστε μας τον Λόρκα», «Ο Λόρκα είναι δικός μας». Η κ.

Παξινού όμως με έλαφρά την συνείδηση παίζει τον «Ματωμένο Γάμο» στην Αθήνα και προγραμματίζει το «Μάνα Κουράγιο» του Μπρέχτ, του κατ' έσοχην Μαρξιστή θεατρικού συγγραφέα

Ο «αντιβασίλειος» Ζωϊτάκης με την Παγώνα του προσέχρονται σε θεατρική πρεμιέρα. Θα χειροκροτήσουν και τον Μαγιακόφσκυ;

και άπορεί που η γυναίκα του Μπρέχτ της άρνεϊται τα δικαιώματα για να άνεβάσει το έργο στην ύπο δικτατορία Έλλάδα... ΝΙΚΗ ΚΡΙΤΑ

ΠΕΡΙΟΚΟΠΙΟ

• ΜΕ ΟΛΗ ΤΗ σοβαρότητα που τον διακρίνει, ο «κύριος πρωθυπουργός», σε όμιλία του στην εναρκτήρια συνεδρίαση της «μικρης βουλής», διαβεβαίωσε το άκροατήριό του ότι θα άντισταθεί σε κάθε άπόπειρα επίθεσης μόνιμης... δικτατορίας στην Έλλάδα. Τόσο άκλόνητη είναι η άπόφαση του Παπαδόπουλου να καταπολεμήσει τον δικτατορικό κίνδυνο, που μέχρι και «πρώρες έκλογές» θα προκήρυσσε για να τον άποτρέψει. Χαράς εύαγγέλια, λοιπόν, για τους αντιδικτατορικούς δημοκράτες μας: με τον «φορέα της έντολης του ελληνικού λαού» στο πλευρό τους, σε λίγο ή νίκη είναι σίγουρα δικιά τους!

• Πότε ψήφισε για πρώτη φορά στη ζωή του ο «τρισυπόστατος» (έκπρόσωπος στο έξωτερό του ΠΑΜ, της Ε.Ε. της ΕΔΑ και του «Εσωτερικού» ΚΚΕ) Μπριλλάκης; Στις έκλογές του 1946! Τότε, δηλαδή, που η φωτισμένη ηγεσία του ΚΚΕ κήρυξε την άποχή (γιατί, δηλαδή, οι μπουλσεβίκοι του Λένιν άπέσχαν από τις έκλογές του 1905;) ο νεαρός Μπριλλάκης, στέλεχος τότε της Κομμουνιστικής νεολαίας Κρήτης (χάρη στην ευνοια του στρατηγού Βλαντά!) με την πολιτική διορατικότητα, που άνεκαθεν τον διέκρινε, άφήσισε την κομματική γραμμή και προσήλθε στις κάλπες! Χιλιάδες άλλα στελέχη και άπλά μέλη και όπαδοί του ΚΚΕ, που δεν είχαν αυτή τη διορατικότητα, καταδιώχθηκαν, φακελώθηκαν, φυλακίσθηκαν και μερικοί έκτελέστηκαν με κύρια κατηγορία, ότι δεν ψήφισαν!

Την πληροφορία μας την παρέχει άναγνώστης της «ΜΑΜΗΣ» (όνομα και λοιπά στοιχεία στη διάθεση κάθε ενδιαφερόμενου) τη μεταδίδουμε με κάθε επιφύλαξη.

• ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ λιγοστά—μοναδικά ίσως—ψηφίσματα, που έλαβε ο αρχιδικτάτορας Παπαδόπουλος, ήταν εκείνο της Όμοσπονδίας Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης όπου οι καθηγητές «διετρανώσαν την πικρίαν των και την όδύνη των λειτουργών Μέσης Παιδείας δια την διάφεισιν των ελπίδων των, παρ' τα έπιανειλημμένας έπαγγελίας...». Είναι χαρακτηριστικό ότι, παρ' όλες τις ψευδολογίες του καθεστώτος, τα 30% των νεοδιορισμένων καθηγητών άρνούνται ν' αναλάβουν θέσεις εξ αί-

τίας των άθλων μισθολογικών αλλά και πολιτιστικών συνθηκών που έπικρατούν στα άστυνομοκρατούμενα γυμνάσια.

• ΠΑΠΑ-ΚΑΝΤΙΩΤΗΣ εναντίον Φρειδερίκης: Σάν να μην του έφταναν οι «πίκρες της ξενητιάς», ο βασιλικός εξόριστος της Ρώμης έχει να άντιμετωπίσει τελευταία και νέους πονοκεφάλους με άφορμή την «άδιακρισία» του άμερικανού άρθρογράφου Κύρου Σούλτςπεργκερ. Στα άπονημονεύματά του, που άναδημοσιεύονται από άθηνάικη έφημερίδα, ο Σούλτςπεργκερ άναφέρει συνομιλία του με τη Φρειδερίκη όπου η «βασίλισσα—μήτηρ» δηλώνει άδιαφορία για το αν ο Χριστός ύπήρξε ποτέ ή όχι, και χαρακτηρισρίζει όλους τους παπάδες «κακούς—με εξαίρεση τον εύνοούμενό μας παπά του παλατιού» (τον Ίερώνυμο).

Οί... «βλάσφημοι» δηλώσεις συζητήθηκαν στην Ίερά Σύνοδο ύστερα από πρόταση του έπίσκοπου Αύγουστίνου της Φλωρίνης (παπά-Καντιώτη): ή η Φρειδερίκη διαψέδει ή την άφορίζουμε. Τελικά στάλθηκε γράμμα στη βασιλική αλή για να ξεκαθαρίσει τελειωτικά το ζήτημα. Το όλο μελόδραμα έγινε και πολιτικό θέμα και μάλιστα ο «Έλεύθερος Κόσμος» σε κύριο άρθρο του συμβούλευε τον Κωνσταντίνο να δώσει την πρέπουσα προσοχή στο θέμα πριν αυτό βάλει σε κίνδυνο το θρόνο (!)

• ΠΟΙΟΣ ΕΙΠΕ πως οι κολιγίαν νικοί δεν κάνουν άγώνα; Ίδου ένα μικρό δείγμα άντιστασιακής και επαναστατικής δράσης (άντιγράφομε άνταπόκριση στην «Έλεύθερη Πατρίδα» της 24.1.71 από το Τορόντο): «Το αντιδικτατορικό κίνημα της πόλης μας, με καθοδηγητή και έμπυχωτή την Άντιδικτατορική Έπιτροπή «Ρήγας Φεραίος» έντεινει τη δραστηριότητά του σε όλους τους τομείς. Αυτοί οι «όλοι οι τομείς» —κατά την άνταπόκριση—είναι: «Μήνυμα άλληλεγγύης προς τον ελληνικό λαό... Χαιρετισμός προς το Κ.Σ. των Άντιδικτατορικών Έπιτροπών... Τηλεγράφημα διαμαρτυρίας στον δικτάτορα Παπαδόπουλο (!)... Τηλεγράφημα προς τον κυβερνητή της Καλιφορνίας Ρ. Ρήγκαν (!)... Έπιστολές διαμαρτυρίας στον καναδικό τύπο... Τέλος, έτήσιος χόρος...». Τρέμε Παπαδόπουλε!

ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΝΑΡΠΑΣΤΟ!
άνδρωποφύλακες
ΤΟΥ ΠΕΡΙΚΛΗ ΚΟΡΟΒΕΣΗ
—Το πρώτο βιβλίο των «Επαναστατικών Έκδόσεων».
—Μπορείτε να το παραγγείλετε στην εφημερίδα μας.

Το «σουπερμάρκετ» του κ. Νίκου Καρρά

(Το παρακάτω άρθρο μας το έστειλε παλιός αγωνιστής της Έθνικής Άντιστάσης. Το άρθρο άποτελεί από μόνο του, νέο αγωνιστικό δεσμό άνάμεσα στην νέα επαναστατική γενιά και τους παλαιότερους τίμιους επαναστάτες).

ΕΙΧΑΜΕ την έντύπωση, ότι το ΚΚΕ ήταν πολιτικό κόμμα. Για πάρα πολλά χρόνια δεν έπρόκειτο για έντύπωση, αλλά για πίστη. Έπιπρόσθετα πιστεύαμε, ότι έπρόκειτο για κόμμα επαναστατικό, δημοκρατικό, σοσιαλιστικό. Και μάλιστα ότι δεν πολούσε ιδεολογία, αλλά ότι άποτελούσε την πρωτοπείρα για την πραγμάτωση του Σοσιαλιστικού Ιδανικού. Γι αυτόν τον λόγο, χιλιάδες αγωνιστές το ύπερασπίστηκαν, πολέμησαν κρατώντας ψηλά τη σημαία του, ύπόφεραν, βασανίσθηκαν και πολλοί, πάρα πολλοί, έδωσαν και τη ζωή τους, για να κάνουν πράξη τις διακηρύξεις του, κι όταν ακόμα μαντεύσαμε, ή διαισθανόμασταν ή και πιστεύαμε ότι κάτι δεν πήγαινε καλά. Φαίνεται ότι πλανηθήκαμε. Και σήμερα ακόμη, που δεν είμαστε πιά μέλη του και έχουμε βγει έξω από τις γραμμές του, πλανιόμαστε όταν άντιμετωπίζουμε τις θέσεις του σαν θέσεις πολιτικού κόμματος.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΑΝΗ μας αυτή ήλθε να μας βγάλει ένα από τα πρώτης σειράς στελέχη του, ο Νίκος Καρράς, που όπως φαίνεται, μερικές φορές άνακαλύπτει μερικούς πετυχημένους χαρακτηρισμούς, για να δώσει την εικόνα όρισμένων καταστάσεων πιο καθαρή και πιο έναρχη. «Ετσι, ό-ταν... ο Καρράς διαπίστωνε ότι δεν μπορούσε να οργανωθεί αντίσταση έξ αιτίας της ποιότητας των στελεχών που παρέμειναν στις γραμμές του ΚΚΕ, έλεγε: «Με ποιους θα κάνουμε αντίσταση, άφοι διάξαμε τους τίμιους αγωνιστές και κρατήσαμε τους...» (άκολουθεί «εύγενικός» χαρακτηρισμός). Παρόμοια ειλικρίνεια επέδειξε και πρόσφατα στην Στοκχόλμη, έπιστρέφοντας από ταξίδι στη Β. Κορέα. Ήταν παραγμένος ο Νίκος Καρράς από την άτυχία, που κινηγά το ΚΚΕ, την άτυχία να μη μπορεί να στεργιώσει μια «δημοκρατική», εθνική, αντιδικτατορική, στρατηγική συμμαχία με την «πατριωτική» και «δημοκρατική» Δεξιά και τον Θρόνο.

ΣΤΗ ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ λοιπόν, προσπαθώντας να δικαιολογήσει τ' άδικαιολόγητα βρήκε, για μια ακόμη φορά, την άτμόσφαιρα τόσο πιεστική, ώστε άποκάλυψε άλλες αλήθειες; Μπροστά στο

έμπρόντητο άκροατήριό του, τόνισε ότι δεν υπάρχει διάσπαση του Κ.Κ.Ε.! Το «Κόμμα» είναι ένα και άδιάσπαστο. «Αν μ' αυτό ήθελε να πεί ότι δεν ύπάρχει καμμία διαφορά στη στρατηγική της ομάδας Κολιγιάννη και της ομάδας του «Εσωτερικού», θα έλεγε βέβαια κάτι σωστό, αλλά όχι καινούργιο. Πριν από καιρό το έπαιε και το έγραψε ένας άλλος «ηγέτης» του ΚΚΕ, ο Δημ. Παρτσαλίδης (λόγος του στη συνέλευση στο Βουκουρέστι). Από τη συνέχεια όμως φαίνεται πως δεν ήθελε να πεί αυτό.

Έπεδίωκε ν' άποδείξει ότι πραγματικά δεν συνέθεε καμμία διάσπαση στο ΚΚΕ, ότι εκείνοι που λένε ότι διασπάστηκε, στην καλύτερη περίπτωση δεν καταλαβαίνουν τίποτε (σ' αυτούς βέβαια δεν συμπεριλαμβάνονται οι Κολιγιαννικοί, που κι αυτοί προσπαθούν με τον τρόπο τους ν' άποδείξουν ότι το ΚΚΕ είναι ένα κι ότι αυτοί και μόνο το εκπροσωπούν!). Όσοι από τους παλιούς θυμούνται την έπιχειρηματολογία της ηγεσίας του ΚΚΕ ύστερα από κάθε ήττα ή άποτυχία δεν παραξενεύονται για τον τρόπο που σήμερα πάνε οι διάφοροι «ηγέτες» να διαστρεβλώσουν την πραγματικότητα. Σε κάθε άποτυχία και κάθε ήττα που ή ηγεσία του ΚΚΕ όδηγούσε το Κίνημα, ο άξονας της κριτικής ήταν άμετάβλητος: «Η γραμμή του Κόμματος είναι σωστή. Το λάθος βρίσκεται...» Άπό εκεί και πέρα, ή εύθυνη για την ήττα οισιχόταν στην πλάτη κάποιου «πράχτορα», «όππορτουμιστή» και ό λακτοποιούσαν όμορφα και ώραια. Έτσι λοιπόν και τώρα, ο ηγέτης Ν. Καρράς δεν θέλει να παραδεχτεί εκείνο που όλοφάνερα μάς

άποδείχνει ή πράξη και ή ζωή και μας σέρβιρε μια νέα «θεωρία», την «θεωρία του ΣΟΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ».

ΚΑΤΑ ΤΗΝ «ΘΕΩΡΙΑ» του Ν. Καρρά, ή Άριστερα είναι ένα ΣΟΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ. Στη δημιουργία του και στην όργάνωσή του πήραν μέρος πολλοί. Άν τώρα μερικοί διαφωνούν με τη διεύθυνση και φεύγουν για να φτιάξουν δικά τους μαγαζιά, το ΣΟΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ όμως μένει, μιά και ή πλειοψηφία του Διοικητικού του Συμβουλίου παραμένει ένμνημη.

Αυτά έπαιε, με λίγα λόγια, ο Ν. Καρράς και άφησε τους άκροατές του άναυδους. Που να το φανταζόταν ότι ή Άριστερα ήταν μαγαζιά και μάλιστα του πιο προσημμένου καπιταλιστικού τύπου! Εύτυχώς που βρέθηκε ο «μαρξιστής» Καρράς (άληθινός φωστήρας της θεωρίας και της πρακτικής του Μαρξισμού) για να τους το δείξει. Τη θεωρία αυτή οι αγωνιστές της Άριστερας πρέπει να την βάλουν καλά στο μυαλό τους—πολύ περισσότερο εκείνοι που έφυγαν από το ΣΟΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ. Τι τα θέλουν τα μικρομάγαζα στην εποχή των ΣΟΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ; Η εξέλιξη ευνοεί τα δεύτερα και καταστρέφει τα πρώτα. Και πρέπει να έχει «όβικιο» ο Ν. Καρράς, γιατί σκέπτεται κανείς ότι και το ΚΚΕ πριν γίνει δυο κομμάτια, βασικά είχε κοινό Διοικητικό Συμβούλιο. Τώρα οι μισοί περίπου διευθύνουν το ένα ΣΟΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ—ΚΚΕ και οι άλλοι μισοί το δεύτερο ΣΟΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ—ΚΚΕ. Το ίδιο είναι έπόμενο να συμβαίνει και με τις

→(Συνέχεια στην 4η σελίδα)

ΜΕ ΑΜΕΣΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ

ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ: ή δύελλα έρχεται

Με τη χειμαρρώδη είσοδο της καπιταλιστικής κρίσης και στη Δυτ. Γερμανία, αλλάζουν έντελώς τα δεδομένα και του 'Ελληνικού 'Επαναστατικού Κινήματος. Το 1971 θα είναι ή χρονιά που θα κλείσει ή άσφαλιστική δικλείδα της μετανάστευσης. Τουτό, — με ή πιθανή, μέσα στον ίδιο χρόνο, έπιστροφή χιλιάδων άνεργων — θα προστεθεί στις άφύρητες οικονομικές και πολιτικές συνθήκες της χώρας. Τουτό θα καθορίσει την πορεία της καμπύλης του πολιτικού πυρετού στην 'Ελλάδα. Είναι αυτόνοητο ή σθεαρή επαναστατική όργανωτική και προπαγανδιστική δουλειά άνάμεσα στους μετανάστες μας στη Δυτ. Γερμανία είναι έπιτακτική. Οι

'Επαναστατικές Σοσιαλιστικές Όμάδες έχουν κάνει σε Γερμανούς και ξένους συντρόφους την πρόταση να ιδρυθούν από ξένους και ντόπιους εργάτες έπιτροπές για να καταπολεμήσουν τον περιορισμό ώρων εργασίας και την άνεργία, που πρόκειται να επεκταθούν. 'Ηδη έχουν μπει τα πρώτα σπέρματα τέτοιων έπιτροπών σε διαφορετικές πόλεις της Γερμανίας. Μόλις άναπτυχθούν, θα πρέπει να συνεργαστούν με τις έπιτροπές για το οικιστικό πρόβλημα, που άρχισαν να ιδρύονται από 'Ελληνες, Γερμανούς και άλλους ξένους συντρόφους.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ, άργά μά σταθερά μπαίνει κι ή Δυτική Γερμανία στο χορό της διεθνούς κρίσης. Βλέπουμε κιάλας τη μεταλλουργική, τη χημική και πετροχημική βιομηχανία να ταράσσονται από την κρίση, ενώ άκολουθούν οι βιομηχανίες ήλεκτρικών ειδών, ύφαντουργίας, ένδυμάτων, παπουτσιών, ελαστικών, αυτοκινήτων, όπου οι παραγγελίες έχουν πέσει και οι ώρες εργασίας έχουν μειωθεί κι άπολύονται κιάλας εργάτες. Το ίδιο και στον οικοδομικό τομέα.

ΟΙ ΕΡΕΥΝΕΣ του 'Ινστιτούτου Διεθνούς Οικονομίας του Κιέλου συμπεραίνουν ότι «Το συγκυριακό δίλημμα της Γερμανίας είναι μεγαλύτερο από του 1966». 'Επίσης το 'Ινστιτούτο Οικονομικών Έρευνών Βερολίνου προβλέπει «πολύ δυσχερείς οικονομικές εξέλιξεις» για το 1971.

Το σπουδαιότερο όμως είναι ότι ή έπιση-

μη έπιστημονική Έπιτροπή Οικονομικής Γνωμοδότησης του Γερμανικού κράτους δι-οπιστώνει ότι κατά το 1971, εκτός των άλλων, ΘΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΟΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ, ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΘΑ ΜΕΙΩΘΕΙ Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ. ΕΝΩ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ Θ' ΑΝΕΒΟΥΝ ΑΚΟΜΑ ΠΕ-ΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΟΙ ΤΙΜΕΣ.

Η ΔΥΣΚΟΛΗ κατάσταση ζωγραφίζεται με χτυπητά χρώματα από μιά άνακοίνωση του πρόεδρου της Όμοσπονδιακής Όπηρεσίας Άπασχόλησης κ. Γιόζεφ Στίνγκλ, σύμφωνα με την όποια «πάρα πολλές εταιρείες δήλωσαν ότι στο έγγυο μέλλον θα μειώσουν τις ώρες εργασίας και θα κάνουν μαζικές άπολύσεις». 'Η ύπηρεσία άνακοινώνει ότι στο τέλος του Γενάρη 1971 οι άνεργοι ύπολογίζονται στις 250.000 (αύξηση 80% σε σχέση με τον προηγούμενο μήνα). 'Εξ άλλου, εργάτες που είναι ύποχρεωμένοι να εργάζονται με μειωμένο ώρário, φτάνουν τις 100.000.

Αίμα, δάκρυα, ιδρώτας

«ΑΙΜΑ, ΔΑΚΡΥΑ και ιδρώτας θα χυθούν», τονίζει ο Κάρλ-Χάιντς Ζόνε, διευθυντής της εταιρείας Κλιόνκερ-Χοϊμ-πολντ-Νιόβιτς, μιμούμενος τον Τσώρτσιλ. Τούτη την προοπτική σε βάρος των εργαζομένων προβάλλει για το ξεπέσμα της κρίσης.

Και δέν είναι ο μόνος, που μιλάει μ' αυτή τη γλώσσα. 'Ολόκληρη ή καπιταλιστική τάξη, καθώς διαισθάνεται την έρχόμενη κρίση και τρομοκρατημένη άπ' τις άνεπίσημες άπεργίες του παρελθόντος, άρχισε από τώρα να έτοιμάζεται για ν' άντιμετωπίσει τους μαζικούς άγώνες που θα ξεσπάσουν.

Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ένωσης των γερμανών εργοδοτών στη γενική της συνέλευση στις 15. 12.70 στην Κολωνία, τόνισε ότι «πρέπει να γυρίσουμε πίσω στην παλιά κατανομή έσοδών» όπου τους εργάτες τους ξεγελούσαν με μικρά ποσά. Για το 1971 το σωματείο «δέν είναι διατεθειμένο» να δώσει σύ-

ξηση μεγαλύτερη των 6,5%. Στην περίπτωση που οι εργάτες ζητήσουν περισσότερα, τότε οι εργοδότες «θα καταπολεμήσουν» το αίτημα αυτό, τόνισε ο πρόεδρος της Όμοσπονδίας Όττο Φρήντριχ. 'Επίσης ή Όμοσπονδία ζητάει πιό άυστηρά πολιτικά μέτρα ενάντια στην εργατική τάξη και έπαινει την άντεργατική πολιτική του κόμματος της Χριστιανοκοινωνικής Ένωσης (CSU) του Φράντζ-Γιόζεφ Στράους.

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΘΕΣΗ παίρνει και ή Όμοσπονδία γερμανικής βιομηχανίας. Σε συνέδριό της — άρχές Δεκέμβρη στο Χάγκεν— ο πρόεδρος της Όμοσπονδίας Φρίτς Μπέργκ, εκτός των άλλων τόνισε την άναγκαία ότητα άυστηρότερων πολιτικών μέτρων εναντίον της εργατικής τάξης και ότι θα πρέπει να ύπάρξει «έγγυηση άδείησης κερδών των εργοδοτών». Όμοιος και χειρότερος δήλωσε έκανε τελευταία και ή γερμανική βιομηχανική - έμπορική ένωση, και ή κοινή έπιτροπή εργοδοτών βιοτεχνίας.

Διεθνές φαινόμενο

ΣΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ προγνώσεις του Όργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Άνάπτυξης (ΟΟ ΣΑ), για το έτος 1971, προβλέπεται στασιμότητα και δυσκολίες για τις καπιταλιστικές οικονομίες. Στην πραγματικότητα όμως έχουμε με κάνουμε με μιά πολύ σοβαρότερη κρίση, όπως δείχνουν οι πρόσφατες εξέλιξεις: ΣΤΙΣ ΕΠΑ :

ΕΔΩ ΚΑΙ ΔΥΟ χρόνια σπαρά-

ζεται ή ύδροκεφαλή του ίμπεριαλισμού από μιά βαθύτατη οικονομική κρίση. 'Εκτός άπ' το ότι δέν έχει άνανεωθεί ο βιομηχανικός έξοπλισμός από το 1958, τον χρόνο που μας πέρασε είχαμε μείωση του έθνικού εισοδήματος κατά 3,3%, αύξηση της τρέχουσας άνεργίας σε 7 εκατομμύρια, ενώ οι τιμές άνεβαίνουν με ρυθμό 7,5% το χρόνο. 'Εξ αίτιας της καταστροφικής αυτής κατάστασης, ο άμερικανοί εργαζόμενοι έχουν έξαπολύσει ένα πρωτοφανές άπεργιακό κίνημα, με άποτέλεσμα, να χυθούν κατά το 1970, 64 εκατομμύρια εργάσιμες μέρες. 'Ο ίμπεριαλιστικός κολοσσός άρχισε να σαπίζει.

ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ : Η ΣΤΑΣΙΜΟΤΗΤΑ παραγωγής έχει φτάσει στο άπροχώρητο ενώ ή άνεργία ήδη ξεπερνάει τις 700 χιλ. Ταυτόχρονα οι τιμές άνεβαίνουν με ρυθμό 7—7,5% το χρόνο. Κι έδω οι μαζικοί άπεργιακοί άγώνες έχουν πάρει μεγαλειώδεις διαστάσεις και θυμίζουν την επαναστατική κατάσταση του 1926. Μόνο κατά το 1970 χάθηκαν 11 εκατομμύρια εργάσιμες ήμέρες εξ αίτιας του άπεργιακού κύματος. Στο μεταξύ, ή καπιταλιστική τάξη προσπαθεί τώρα με άντεργατικούς νόμους να τσακίσει τους μαζικούς άγώνες για να μπορέσει να ξεπεράσει την κρίση.

ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ : Η ΧΩΡΑ ΔΕΝ μπόρεσε ακόμα να συνέλθει άπ' την κρίση του 1968. 'Επίσης οι μαζικοί άγώνες δέν έχουν πάψει και μετά από τον ήρωικό Μάη του 1968, όπου πάνω από 10 εκατομμύρια εργάτες και άγρότες είχαν καταβεί σ' άπεργία και κλόνησαν το γαλλικό κράτος. Παρατηρείται κι έδω στασιμότητα της παραγωγής, αύξηση των τιμών κατά 6% και άνεργία πάνω από 500.000.

ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ : Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ άπερίγραπτη.

(Συνέχεια στην 5η σελίδα)

Κρίση και Σοσιαλδημοκράτες

Ο ΒΙΛΛΥ ΜΠΡΑΝΤ, στην πρωτοχρονιάτικη όμιλία του, άντι να άπευθύνει τη σκέψη του στα πιεστικά οικονομικά προβλήματα, που δημιουργεί ο έρχομός της καπιταλιστικής κρίσης και ν' άπαντήσει στα καυτά προβλήματα που άπασχολούν τη στιγμή αυτή των γερμανικών λαό, περιορίστηκε σε άφηρημένες «αίώνιες» άλήθειες. 'Υποσχέθηκε, για πολλαπλή φορά, τις «μεταρρυθμίσεις» που από τον καιρό της έκλογής του, μάταια περιμένει ή εργατική τάξη. 'Ισχυρίστηκε με καθυστερημένο τόνο ότι «δέν θα έχουμε οικονομική κρίση κατά το 1971—72», χωρίς όμως να δώσει στοιχεία που θ' άπόδειχναν τέτοιους ισχυρισμούς.

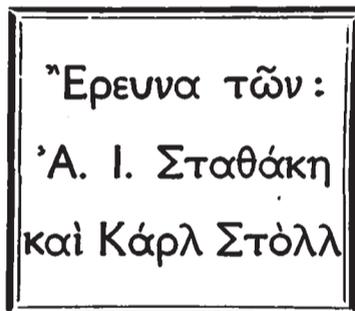
Στο ίδιο όμως διάστημα, ή κυ-

βέρνηση Μπράντ—Σέελ έχει βάσει σ' έφαρμογή, σύμφωνα με έντολές των εργοδοτών, μιά σειρά άντεργατικών μέτρων, όπως ο περιορισμός των κοινωνικών δαπανών για οικισμό, ύγειονομική περίθαλψη, παιδεία, συντήρηση του περιβάλλοντος, ενώ ταυτόχρονα οι έπιδοτήσεις προς τους καπιταλιστές αύξάνουν με μεγαλύτερες άποσβέσεις (και μικρότερους φόρους), χαμηλότερα έπιτόκια για πιστώσεις κλπ.

Είναι χαρακτηριστικό ότι οι έπιδοτήσεις αυτές προς τους καπιταλιστές προέρχονται από τους φόρους που άναγκάζεται να πληρώνει ο γερμανός εργαζόμενος. Όπως ξέρουν οι άναγνώστες μας, ή σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση αύξησε τη φορολογία κατά 10%, και ενώ πριν ύποσχόταν ότι θα την μειώσει, ο ύπουργός Οικονομικών Μύλλερ άνάκοινωσε στις 19.1.71 ότι κατά την περίοδο 1972—73 «οι φόροι θα αύξηθούν δραστικά».

'Εξ άλλου, ο ύπουργός Οικονομικών

Κ. Σίλλερ, προσπαθώντας να κερδίσει την έμπιστοσύνη των εργοδοτών, δήλωσε, χωρίς ντροπή: «ή κυβέρνηση θα ύποστηρίξει την έλευθέραν καπιταλιστική οικονομία».

αν με τα νύχια και με τα δόντια». Το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα, πιστό στην παράδοση της προδοσίας, ξανά έτοιμάζεται να άδηγήσει την εργατική τάξη στη σφαγή.

—ΣΤΟ ΧΕΡΙ ΣΟΥ ΕΙΝΑΙ!

ΓΙΑ ΣΕΝΑ, που ζεις άπ' τη δουλειά των χεριών σου, στις γερμανικές φάμπρικες, είναι κιάλας γνωστός ο φόβος μήπως χάσεις τη δουλειά σου. Κι άναρωτίζσαι : «πώς είναι δυνατόν σήμερα, που οι άνάγκες είναι όλο και μεγαλύτερες, σήμερα που χρειάζονται ακόμα πιό πολλά παραγωγικά χέρια, να πετιούνται έξω οι παραγωγοί από τα εργοστάσια, να μειώνονται οι ώρες εργασίας και να άρχίζουν οι άπολύσεις; Βλέπεις καθημερινά στο εργοστάσιο να τριγυρνούν οι «μαέστροι» κι οι έπόπτες με τα χρονόμετρα και να σπέρνουν το φόβο και την ύποψια. Οι εργοδότες προσπαθούν συστηματικά και σε έκφοβισουν, για να μην άντιδράσεις όταν έρθει ή σειρά σου να σε πετάξουν άπ' τη δουλειά, για να μη μιλήσεις όταν σε άναγκάζουν να αύξήσεις την παραγωγή, σπάζοντας το νευρικό σου σύστημα.

Ο ΠΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ή άπομόνωση κι ο φόβος, τα κόλπα των εργοδοτών πιάνουν. Παραδείγματος χάρη, στο Γιουρίντ, στο Άμβούργο, επειδή άκριβώς οι εργάτες ήταν διασπασμένοι και φοβόνταν να μιλήσουν, κόψανε την πληρωμή με το κομάτι, βάλανε πρέμιεν, και άνάγκασαν τους εργάτες να παράγουν πιό γρήγορα. Άλλους τους έδιωξαν. Στο εργοστάσιο Βάλβο, της ίδιας πόλης, ύποχρέωσαν 1400 ξένους εργάτες να πάρουν δυό μήνες ύποχρεωτική άδεια και στους ύπόλοιπους έκοψαν τις ώρες εργασίας — πολλοί δουλεύουν τέσσερις άντι για όχτώ ώρες. Όλα αυτά άποτέλεσμα

του φόβου και της άπομόνωσης. Όμως, έχουμε άλλα άποτέσματα, όταν οι εργαζόμενοι ένωσαν τις δυνάμεις τους. Όσο δύσκολη κι άν είναι ή κατάσταση σήμερα, ή εργατική τάξη στη Γερμανία μπορεί να είναι περήφανη, που έδωσε τις μεγάλες μάχες των άνεπίσημων άπεργιών του Σεπτέμβρη 1969 και Σεπτέμβρη 1970, και νίκησε. Αυτό ήταν το άποτέλεσμα της ένότητας. Το άποτέλεσμα που οι εργάτες δέν ύπάκουσαν στους συνδικαλιστικούς εργατοπατέρες, αλλά έκαναν ό,τι αυτοί νόμιζαν σωστό. Ένωμένοι.

ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ για τις αύριανές μας νίκες θέει είναι αυτό : Ένότητα των εργαζομένων στους κοινούς άγώνες. Σε κάθε καπιταλιστική έπίθεση θα άπαντάμε με πλατύτερη ένότητα. Για να μπορέσεις να ύπερασπίσεις το δικό σου ψωμί, πρέπει να νοιαστείς για το ψωμί του διπλανού σου, κι εκείνου ακόμα που είναι μακριά, σε άλλη φάμπρικα, σε άλλη πόλη, σε άλλη πατρίδα. Το πρόβλημά μας είναι το ίδιο. Κι ο έχθρός ο ίδιος είναι. Οι μέρες που έρχονται θα είναι δύσκολες. Η νίκη και ή άνατολή μιάς πιό ανθρώπινης ζωής θα έξαρτηθεί από σένα, από το πόσο θ' άγωνιστείς, από το πόσο σοβαρά θα σκεφτείς το πρόβλημα του άλλου, από το πόσο θα ένώσεις τις δυνάμεις σου με τους συναδέλφους σου.

ΣΤΟ ΧΕΡΙ ΣΟΥ ΕΙΝΑΙ. ΣΤΟ ΧΕΡΙ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΟΛΟ ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ. ΣΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ !

ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ

ΕΝΤΕΛΩΣ παραπλανητικό ρόλο έτοιμάζονται να παίξουν οι ήγέτες των γερμανικών συνδικάτων, κατά το παράδειγμα των έγγλέζων συναδέλφων τους. Και τουτό συμβαίνει σε μιά περίοδο όπου οι εργοδότες της γερμανικής οικονομίας προωθούν συστηματικά σχέδια διάσπασης των εργατών, σποράς ζιζανίων άνάμεσα σε ντόπιους και ξένους, ώστε να μπορέσουν να περάσουν τα προγράμματα περιορισμού δουλειάς και άπολύσεων.

Χαρακτηριστικά, ενώ ή «Έλεύθερη Έλλάδα» του ε.Γ.ρ. 'Εσωτερικού», έπαινει τις συνδικαλιστικές ήγες της Γερμανίας, ο εργατοπατέρας Γκέοργκ Νέεμαν, διευθυντής οικονομικής πολιτικής της Γερμανικής Όμοσπονδίας Συνδικάτων, δήλωσε ότι «δέν πιστεύω να προχωρήσει ή κρίση σ' όλους τους κλάδους της οικονομίας, και δέν ύπάρχει λόγος να φοβόμαστε για τις δουλειές μας» εξ άλλου, όσο άφραπα τους ήλικιωμένους εργάτες, έπρε, «με τον περιορισμό των ώρων δουλειάς, θα άπαλλαγούν από σωματικές και ψυχικές έπιβαρύνσεις».

Ένώ λοιπόν οι συνδικαλιστικές ήγες προσπαθούν να καταστρέψουν τις άμυντικές γραμμές της εργατικής τάξης, τώρα που έρχονται οι μεγάλες δοκιμασίες, το Γερμανικό Κομμουνιστικό Κόμμα περιορίζεται σε ήθικα κηρύγματα και δηλώνει ότι «είναι πρόθυμο να βοηθήσει τα συνδικάτα στον άγώνα τους».

ΙΣΠΑΝΙΑ: Η ΩΡΑ ΤΩΝ ΤΕΧΝΟΚΡΑΤΩΝ

ΤΗ ΝΙΚΗ του φασισμού στα 1939 στην Ισπανία ακολούθησε μια περίοδος πολιτικής και οικονομικής απομόνωσης, που οδήγησε τη χώρα στον πλήρη οικονομικό μαρασμό. Έτσι στα τέλη της δεκαετίας του 50 ή άρχουσα τάξη της Ισπανίας βρέθηκε αντιμέτωπη με μια κατάσταση, που απειλούσε την ίδια της την ύπαρξη. Ο ισπανικός καπιταλισμός περνούσε μια βαθεία δομική κρίση, που τον καθιστούσε άνικανο, να επιζήσει στις νέες πολιτικοοικονομικές συνθήκες, που μεταπολεμικά επικράτησαν στη Δυτ. Ευρώπη. Η διεθνοποίηση του κεφαλαίου και η αμερικανική επικυριαρχία στις εθνικές οικονομίες της μεταπολεμικής Ευρώπης έβαζε στο ταχτικά το έρώτημα του οικονομικού αναπροσανατολισμού. Τα μονοπωλιακά μαμούθ ζητούσαν να θυσιαστεί το φασιστικό έκτρομα, που τα ίδια κυφορόσαν

στην προπολεμική περίοδο. Στις διαμάχες που ξέσπασαν ανάμεσα στις διάφορες φατρίες της ισπανικής άρχουσας τάξης, επικράτησαν οι τεχνοκράτες της καθολικής οργάνωσης του Όπου Ντέι, έκφραστες διεθνών ιμπεριαλιστικών συμφερόντων.

Στα 1959 το «Όπου Ντέι» έβαλε μπροστά μια πλατεία προγραμμοτική έκστρατεία με στόχο τον έκσυγχρονισμό της οικονομικής βάσης του καπιταλισμού της Ισπανίας. Πρώτο βήμα εΐτανε η προσπάθεια αναδιοργάνωσης του εκπαιδευτικού συστήματος. Για να πραγματοποιηθεί το «σχέδιο ανάπτυξης» των τεχνοκρατών του «Όπου» χρειαζόνταν επιστημονικά και τεχνικά στελέχη που έπρεπε να φτιαχτούν. Στο πνεύμα αυτό μπήκε μπροστά η αναδιοργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος.

Οι φοιτητές αντέδρασαν στα σχέδια των τεχνοκρατών μ' ένα πλατύ κύμα διαδηλώσεων και απεργιών, που κατά καιρούς παρέλυσε για ολόκληρους μήνες τη

λειτουργία του εκπαιδευτικού συστήματος της Ισπανίας.

Η αντίδραση της εργατικής τάξης ήρθε, όταν το πλάνο πέρασε στη φάση της πρακτικής του εφαρμογής στα διομηχανικά κέντρα. Η τάξη των καπιταλιστών εγκαινίαζε μια νέα περίοδο πρωτόγονης συσσώρευσης κεφαλαίου

Του ΜΑΡΚΟΥ ΡΟΚΑ

σε βάρος της εργατικής τάξης, για να χρηματοδοτήσει την ανανέωση του τεχνικού εξοπλισμού στο διομηχανικό τομέα:

Έξαπέλυσε γενική επίθεση ενάντια στα εισοδήματα των έργων, έντατικοποίησε τη δουλειά και δυνάμωσε την τρομοκρατική βία για να προλάβει οποιοδήποτε αγωνιστικές διαθέσεις της τάξης. Οι έργατες αντέδρασαν αυθόρμητα ιδρύοντας τις πρώτες παράνομες οργανώσεις βάσης για την υπεράσπιση των εργατικών συμφερόντων. Έτσι γεννήθηκαν τα εργατικά συμβούλια

«Κομμιστών Όμπρέρας», που αποτελούν σήμερα τη βάση του μαζικού απεργιακού κινήματος της Ισπανίας.

ΓΕΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ των τεχνοκρατών του Όπου Ντέι δεν είναι δικιά τους εφεύρεση. Αποτελούν μέρος του γενικότερου σχεδίου μερικής εκδιομηχανίσης της ευρωπαϊκής περιφέρειας που επεξεργάστηκε το διεθνές κεφάλαιο, στα πλαίσια της προσπάθειας για τη δημιουργία δυνατοτήτων παραπέρα εκμετάλλευσης. Το πεντάχρονο σχέδιο «ανάπτυξης» της ελληνικής χούφτας που δόθηκε να πραγματοποιήσει απομυζώντας την ελληνική αγροτιά, είναι η τοπική εθνική έκφραση του ίδιου φαινομένου, που στην Ελλάδα προϋπέθετε την επίδοξη της δικτατορίας.

Παράλληλα με την εφαρμογή του τεχνοκρατικού πλάνου η Ισπανία άνοιξε διάπλατα τις πόρτες στο ξένο κεφάλαιο και το 1970 δέθηκε με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα. Η Ισπανία, αν και δεν είναι μέλος του ΝΑΤΟ μετατράπηκε τον τελευταίο καιρό σε προπύργιο του αμερικανικού και δυτικογερμανικού ιμπεριαλισμού στη νοτιοδυτική πτέρυγα της Ευρώπης. Οι ένοπλες δυνάμεις της Ισπανίας, διατηρώντας τον αρχικό τους χαρακτήρα, σαν όργανο έσωτερικής καταπίεσης, ανέλαβαν να παίξουν επιπρόσθετα το ρόλο του επιθετικού όργανου στην υπηρεσία της νεοσποικιακής πολιτικής του Πενταγώνου. Τάχτηκαν να υπερασπιστούν τα αμερικανικά συμφέροντα πετρελαίων στη βόρεια Αφρική και τη Μέση Ανατολή. Δεν είναι τυχαίο, πώς το ενδιαφέρον του Πενταγώνου για τις ισπανικές ένοπλες δυνάμεις συμπίπτει με την εκκένωση των στρατιωτικών βάσεων της Αμερικής στη Λιβύη και γενικότερα την αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων που επήρθε τα τελευταία χρόνια στο μεσογειακό χώρο.

Στα πλαίσια αυτά ιδωμένο, άποκτάει ιδιαίτερη σημασία το πλατύ απεργιακό κύμα της ισπανικής εργατικής τάξης. Αποτελεί έκφραση του γενικότερου φαινομένου μαζικής απεργίας που τραντάζει ολόκληρο τον καπιταλιστικό κόσμο και δημιουργεί συνθήκες προεπαναστατικής κατάστασης στην Ισπανία. Και τούτη τη φορά όμως ο αγώνας του ισπανικού προλεταριάτου κινδυνεύει να εύνοχηστεί από τη ρεφορμιστική ήγηση του Κομμουνιστικού Κόμματος. Το ΚΚΙ άνικανο να προβάλει τις σωστές επαναστατικές λύσεις, μεταβάλλεται σε ούρα εκείνων των ισπανικών καπιταλιστών που είναι αντίθετοι στη φρανκική πολιτική. Ζητάει «δημοκρατία με Καθολικό πρόεδρο», υποσκάπτει την πολιτική αυτονομία της εργατικής τάξης και συμμαχεί με το Βατικανό.

Οι πολιτικές απεργίες τινάζουν στον αέρα το Έργατικό Κόμμα

ΛΟΝΔΙΝΟ, Γενάρης. — Τριακόσιοι αστυνομικοί χρειάστηκαν για να προστατέψουν τους ηγέτες του Έργατικού Κόμματος και του Κογκρέσσου των Έργατικών Συνδικάτων (ΚΕΣ) από... τα μέλη τους.

Τα γεγονότα σημειώθηκαν στις 12 του Ιανάρη έξω από την αίθουσα όπου η ήγηση του επίσημου εργατικού κινήματος (ΚΕΣ και Έργατικό Κόμμα) επρόκειτο να ανακοινώσουν τα σχέδιά τους για την μάχη ενάντια της αντισυνδικαλιστικής νομοθεσίας. Ίρεις χιλιάδες οιασηλωτες περιμεναν και αποσοκιμασαν τον πρωην πρωθυπουργο Ουΐλσον και τον Γ. Γραμματέα του ΚΕΣ κ. Φέδερ, και απαιτήθηκε μεγάλη προσπάθεια εκ μέρους της αστυνομίας για να προστατευθούν οι «προσωπικότητες». Ενώ οι διαδηλωτές φώναζαν «Γενική Απεργία», «Έξω οι Συντηρητικοί», «Κάτω το νομοσχέδιο», οι εργατοπατέρες τρύπωσαν βασικά στην αίθουσα, χωρίς να δώσουν απαντήσεις στα ερωτήματα των συγκεντρωμένων.

Την απάντησή τους την έδωσαν στην κάπως πιό ασφαλή ατμόσφαιρα της αίθουσας όπου έγινε η συνεδρίαση, μπροστά σε «καλοδιαλεγμένο», καθώς νόμιζαν, ακροατήριο. Κατάπληκτοι οι απεσταλμένοι πληροφορήθηκαν ότι το «εργατικό κίνημα» (δηλ. οι εργατοπατέρες του ΚΕΣ) αποφάσισε να δώσει τη μάχη στη θουλή (όπου και είναι η μειοψηφία). Εκεί, είπαν, το Έργατικό Κόμμα θα προτείνει μια σειρά «προπονήσεις» στα πιό απαραίτητα σημεία, «διότι έτσι όπως είναι δεν μπορεί να εφαρμοστεί».

Ο Ουΐλσον θέλησε να ισχυριστεί ότι «φταίει το Συντηρητικό Κόμμα», όμως μερικοί στην αίθουσα με μνημη ισχυρότερη απ' εκείνη του πρώην πρωθυπουργού, του υπενθύμισαν με τις κραυγές «Ιούδα!» ότι η κυβέρνηση του προσπαθήσει να περάσει τον ίδιο σχεδόν νόμο πριν από 18 μήνες.

Όταν πήρε τον λόγο ο δεύτερος διμλητής Γ. Γραμματέας του ΚΕΣ, οι απεσταλμένοι — ένισχυμένοι από μερικούς που μπήκαν κρυφά στην αίθουσα — δεν μπόρεσαν να συγκρατηθούν. Με συνθήματα όπως «Γενική Απεργία», «Κάτω το Νομοσχέδιο» κ.ά. ανάγκασαν τον διμλητή να εγκαταλείψει τα 2)3 του λόγου του που ήταν περί «ένότητας και προσο-

χή για το καλό όνομα του εργαζόμενου λαού» και των συνδικάτων.

Ενώ στις 8 Δεκέμβρη οι διαδηλώσεις και οι απεργίες ήταν μαχητικές και στρέφονταν ενάντια στην κυβέρνηση, αυτό που διέκρινε τις διαδηλώσεις στις 12 του Γενάρη, το περιέγραφε επιγραμματικά εκπρόσωπος εργοστασίου, τονίζοντας: «Αν οι ηγέτες μας δεν θέλουν να αντισταθούν, θα δώσουμε μάχη χωρίς αυτούς».

Μέσα στον αποπροσανατολισμό που δημιουργεί η άπαθια του ΚΕΣ και της «παραδοσιακής» Αριστεράς, δεν εκπλήττει το γεγονός ότι μπήκαν τρεις θόμβες στο σπίτι του υπουργού Έργασιών και παραγωγικότητας κ. Κάρρ. Ο αγγλικός τύπος δεν μπορεί ακόμη να χανέψει το γεγονός ότι κάποιος τόλμησε να ταράξει τα «ήρεμα πολιτικά ήθη» της Άγγλιας που συνδιάζουν την πιό άγρια εκμετάλλευση με την γνωστή αγγλική άθρότητα.

Γ. ΓΚΙΩΝΗΣ

ΤΟ ΚΟΜΜΑΤΙΚΟ "ΣΟΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ"

(Συνέχεια από την 2η σελ.)

θυγατρικές εταιρείες του την ΕΔΑ, το ΠΑΜ κλπ.

Ο Ν. ΚΑΡΡΑΣ με τη θεωρία του αυτή προσφέρει, πράγματι, μεγάλες υπηρεσίες:

Πρώτον—εκείνοι που πιστεύουν ακόμα ότι ανήκαν σε ένα πολιτικό κόμμα και όχι σε ΣΟΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ, τώρα πια πρέπει να πάψουν να το πιστεύουν, όταν μάλιστα αναλαμβάνουν να τους βγάλουν από την πλέον «μαρξιστές» και «ηγετικά στελέχη» πρώτης σειράς σαν τον Νίκο Καρρά.

* Δεύτερο—οι ίδιοι άνθρωποι, είναι υποχρεωμένοι να σκεφτούν ότι τα σύγχρονα ΣΟΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ τα ελέγχει και τους διορίζει την διεύθυνση, το αντίστοιχο μεγαθύριο που τα άμολαί στην αγορά.

* Τρίτο—η «ηγεία» αυτή του ΣΟΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ δεν έχει μόνο τη διεύθυνση, αλλά κρατάει και το μπεζαχτά.

Και τέλος, είναι υποχρεωμένοι να ερευνησουν τις είδους και ποιότητας εμπορεύματα πουλάει το ΣΟΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ στην πελατεία του.

ΕΜΕΙΣ ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ ότι οι αγωνιστές θέλουν να ανήκουν σε οποιοδήποτε ΣΟΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ. Οι αγωνιστές πιστεύουν σε ιδανικά και ιδεολογίες. Και δεν ανήκουν ούτε σε μπακάλικα, ούτε είναι αγοραστές εμπορευμάτων μπακάλικου, έστω και ΣΟΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ. Οι αγωνιστές της Αριστεράς πιστεύουν στους αγώνες που τους καλούν οι καιροί μας. Αν οι διάφοροι «ηγέτες» πιστεύουν στα μαγαζάκια ή στα ΣΟΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ τους, και κατατάσσουν τους αγωνιστές στην κατηγορία των πελατών τους, είμαστε βέβαιοι ότι γρήγορα οι τελευταίοι θα τους δώσουν την απάντηση που τους χρειάζεται.

Όσο για κάτι άλλα «ψιλά», που είπε ο Ν. Καρράς, όπως π.χ. για τους συναγωνιστές που συνεργάζονται στη «ΜΑΜΗ» και άλλους που, κατά τον «μαρξιστή» Ν. Καρρά, έπασαν να είναι μαρξιστές και απέμπόλσαν το ιδεολογικό και πολιτικό τους πιστεύω, θα έχει την απάντηση σύντομα.

Γ.Α.Ν.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΑ ΤΑ ΛΙΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΚΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

Μόλις πρόσφατα μαθεύτηκε ότι στις 28 Δεκέμβρη, δέκα μέρες μετά τις εργατικές εξεγέρσεις στην Πολωνία, η εφημερίδα «Γκλός Βυμπρζέζα», όργανο της τοπικής κομματικής έπιτροπής του Γκνιάνσκ όμολογούσε ότι «σ' εκείνες τις δραματικές κι οδυνηρές μέρες, τα ψεύτικα προσχήματα που διατηρούσαν πολλοί κατέρρευσαν, καθώς αποκαλύφτηκε η πικρία των εργατών».

Και ενώ οι δικοί μας «κολιγιανικοί» προσπαθούν να μάς πείσουν, ότι οι ταραχές έγιναν από «αλήτες και πράκτορες», η τοπική κομμουνιστική εφημερίδα του Γκνιάνσκ γράφει ότι τα γεγονότα άρχισαν με διαδήλωση των εργατών του ναυπηγείου «Λένιν», απ' όπου διοργάνωσαν παρέλαση τραγουδώντας την «Διεθνή», τον επαναστατικό ύμνο της εργατικής τάξης. Κατευθύνθηκαν στα τοπικά κομματι-

κά γραφεία όπου άποδοκίμασαν τους «επίσημους» του κόμματος διαμαρτυρόμενοι για την άνοδο των τιμών.

Σύμφωνα με την εφημερίδα, «βρεθήκαμε αντιμέτωποι μπροστά σε πραγματικές διαδηλώσεις της εργατικής τάξης». Έτσι, μια πολωνική κομμουνιστική εφημερίδα κατέρριψε το ψέμμα ότι δήθεν οι πράκτορες του ιμπεριαλισμού και διάφοροι αλήτες όργάνωσαν τις διαδηλώσεις.

Στο μεταξύ, ανεξάρτητα από τις έσωτερικές διαμάχες των κυβερνητικών κύκλων, οι Πολωνοί εργάτες, σε πρόσφατη απεργία, ξανά στα ναυπηγεία του Γκνιάνσκ στις 17)1) 71, δεν σταματούν μονάχα στα οικονομικά αλλά προχωρούν και στα πολιτικά αιτήματα.

Συγκεκριμένα ζητούν: (1) Σταμάτημα της έντατικοποίησης της εργασίας. (2) Απελευθέρωση των εργατών που συνελήφθησαν στις διαδηλώσεις του Δεκέμβρη. (3) Έλευθεροτυπία. (4) Απομάκρυνση του στρατηγού Μόζζαρ και του Κοτσιόλεκ από το Πολιτικό Γραφείο. (Ο Κοτσιόλεκ ήταν εκείνος που είχε αποκάλυψει τους απεργούς «αλήτες» και «πράκτορες».)

Τόσο οι πρόσφατες εργατικές εκδηλώσεις και ταραχές, όσο και τα φοιτητικά γεγονότα της άνοιξης του 1968, όπου τραγουδώντας τη Διεθνή και απαιτώντας προλεταριακή δημοκρατία οι φοιτητές άποδοκίμαζαν τον Γκομούλκα, άποδείχνουν πόσο άντεργατικό και αντικομμουνιστικό είναι το καθεστώς της Πολωνίας και πόσους κινδύνους δημιουργεί για τις εργατικές κατακτήσεις στη χώρα αυτή.

Η ΤΡΙΜΕΡΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

(Συνέχεια από την 1η σελ.)

παλος της σημερινής ήγησης της ΓΣΕΕ, δηλ. των Κοιμμούζη (Ανηψιός του Τζεβελέκου, της Δημοσίας Τάξεως), Τσάτσου κλπ., από την εποχή του συνεδρίου των Δελφών, όπου ο Καμπανέλης έλασε το προεδρικό λίκι από έλιγμό του Τσάτσου. (Βλέπε Νο. 2 της «Μαμής».)

Το έρώτημα για κάθε σοβαρό επαναστατικό σοσιαλιστή είναι: Έφ' όσον καμιά συνδικαλιστική μορφή, δεν είναι βιώσιμη, τότε ποιές οργανωτικές μορφές θα χρησιμοποιηθούν για την αντιμετώπιση των όλοένα και πιό σκληρών επιθεσε-

ων ενάντια στα εργατικά εισοδήματα; Έρώτημα βασικό για την διαμόρφωση της επαναστατικής μας στρατηγικής. Οι σκληρές πραγματικότητες δεν αφήνουν άλλη έκλογη παρά την επίπονη, δύσκολη και συχνά βασανιστική δουλειά του χριστιανικού σκληρών, προγραμματικά προσανατολισμένων πυρήνων που να συνενώνουν τον ένα χώρο δουλειάς με τον άλλο. Όσο πιό βαθιά βρίσκονται τα επαναστατικά στελέχη της αριστεράς μέσα στο τέλμα της σημερινής πολιτικής ύφεσης, τόσο πιό κοντά θα πλησιάζουν τη θέση αυτή.

Ν. ΣΥΒΡΙΩΤΗΣ

H M A M H
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

- Για άλλη λογογραφία άπευθύνεσθε στη διεύθυνση:

POSTFACH 52/1428
Düsseldorf Nord
West Germany

- Για συνδρομές και οικονομικές ενισχύσεις στέλνετε ΕΠΙΤΑΓΕΣ στον παρακάτω λογαριασμό:

HILFE FUR GRIECHENLAND
MAMH, KONTO NP 163879
POSTSCHECKAMT
ESSEN
WEST GERMANY

ΑΠ' ΟΣΑ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Έγκαινιάζοντας την στήλη της 'Αλληλογραφίας, δημοσιεύουμε άποσπάσματα από μερικά απ' τὰ πιό αντιπροσωπευτικά γράμματα που λαβαίνουμε. 'Ελπίζουμε στο μέλλον να έχουμε περισσότερο χώρο για να δημοσιεύονται περισσότερα απ' τὰ γράμματα που λαβαίνουμε και για ν' αναπτυχθεί καλύτερα ο διάλογος με τούς αναγνώστες μας :

Αγαπητοί φίλοι,
...Καταδικάζω τὰ ἐξῆς ἀπὸ τὸ «ἀδαιμόνητοι διανοούμενοι» που ἔχουν ὡς ἐξῆς, ὡς ἀκριβῶς ἀναφέρεται :

«Ὁ ἀντιχουντικός μικροαστὸς διανοούμενος τῆς χώρας μας εὐδοκίμει καὶ ἀναπτύσσεται εἰς χώρους ὅπως τὸ Μπραζίλιαν, τὸ Λουμίδη, τὸ Ἀμπότσου, Νεφέλες, Βυζάντιο κτλ., κτλ.»

—Τὶ σημαίνει αὐτὸ; —Νὰ Λάμπρου, πᾶρε τὶς «καρφίτσες» σου (τοὺς χαφιέδες σου) καὶ πιάσε αὐτοὺς τοὺς ἀδαιμόνητους διανοούμενους... Καὶ ἡ τελευταία μου ἐρώτησις πρὸς τὴν σύνταξη... Εἶναι γνωστὸ σὲ ὄλους ὅτι πολλὰς τέτοιες ἐφημερίδες καὶ φυλλάδια κυκλοφοροῦν... Ἀλλὰ ἀφοῦ ὄλοι σχεδὸν σκέπτεσθε τὴν ἐπανάστασι καὶ τὸν σοσιαλισμὸν στὴν Ἑλλάδα, τί εἶναι αὐτὸ πὸ σὰς χωρίζει καὶ ὁ ἐνας χτυπάει τὸν ἄλλον, καὶ γιὰ τὴν φτιάχεται ἕνα συμπαγὲς ἐπαστατικό μέτωπο ;

Σὰς χαιρετῶ με δημοκρατικούς ἀγωνιστικούς χαιρετισμούς

«ΠΕΡΙΔΙΚΑΣ»

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ :

Οἱ χώροι που ἀναφέραμε εἶναι μέρη που δὲν συχνάζει κανένας σοδαρὸς ἀγωνιστῆς ἀπὸ τὸν πρῶτο καιρὸ τῆς δικτατορίας, ἐνὼ εἶναι πασίγνωστο πὼς συχνάζουν ποικίλα ὑποκείμενα — καὶ χαφιέδες. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνότητα τῶν ἐπαναστατῶν, ἀγωνιζόμεστε με ὄλες μας τὶς δυνάμεις γιὰ τὴν πραγματοποίησίν τῆς. Χτυπάμε ὅμως ἀλύπητα ὄλους τοὺς ψευτοαριστεροὺς καὶ ψευ-

τοκομουνιστὲς που οὔτε καν γιὰ Σοσιαλισμὸ θέλουν ν' ἀκούσουν, οὔτε γιὰ Ἐπανάστασι.

Αγαπητὴ «Μαμή»,

...Εἶμαι μονάχα ἕνα χρόνο στὴ Γερμανία καὶ μόλις πῆρα ἀπὸ συνάδελφο τὴν ἐφημερίδα σας καὶ τὴ διάβασα... Στὴν Ἑλλάδα εἶμαι ἀπὸ ἐπαρχία καὶ δὲν ἤξερα ἀπὸ τέτοια πράγματα, ἀλλὰ μερικά που γράφετε μοῦ ἀρέσουν... Πρὶν δούλενα σὲ ποδηλατάδικο ἀλλὰ τώρα που ἦρθα στὴ Γερμανία δουλεύω στὰ χημικὰ καὶ μένω στὸ χῆμ τὸ ἐργοστασίου καὶ εἶμαστε στριμωγμένοι σὰν τὰ ζῶα. Εἶμαστε κάνα δὶδὸ που κἀτὶ θέλουμε νὰ κάνουμε ἀλλὰ ἐδῶ ὑπάρχει μεγάλος φόβος καὶ ὄλοι σωπαίνουν καὶ οὔτε θέλουν ν' ἀκούσουν...

Σὰς χαιρετῶ
Κ. Π.
Στουτγάρδη.

Αγαπητὴ «Μαμή»,

...Εἶμαι ἀπὸ χρόνια ὀργανωμένος στὸ ἐργατικὸ κίνημα ἀλλὰ σὰς λέω ὅτι εἴσαστε ἡ πρώτη ἀληθινὴ ἐργατικὴ ἐφημερίδα που ἔλεπε... Εἶπα πὼς κὶ ἡ δικιά μας ἐφημερίδα ('Ελευθέρη Πατρίδα) ἔτσι πρέπει νὰ γράφεται, ἀλλὰ ἡ γραμμὴ εἶναι ἀλλοιώτικη... Θέλω νὰ σὰς πῶ ὅτι τὰ ἄρθρα σας γιὰ τὴν κρίσι καὶ οἱ διάφορες πληροφορίες καὶ κριτικὲς καλὰ εἶναι ἀλλὰ πρέπει νὰ γράφετε πιὸ πολλὰ γιὰ τὸ τί πρέπει νὰ κάνουν οἱ ἐργάτες καὶ ἄλλες ὁδηγίες...

Μὲ συντροφικούς χαιρετισμούς
Γ. Θ.

Συντρόφια,
...Τέτοια καλὰ πράγματα μόνο ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ μπορούν νὰ ἐρχονται. Καλὰ τὸ τὰ λέτε τὸ Δημήτρη (ἐννοεῖ τὸν Παπασπύρου), γιὰ τὸ ἐρχεται μέσα καὶ μᾶς κάνει τὸν καλὸ...

Γεῖα
«ΡΕΝΟΣ»

Ἀθήνα, 26.12.70.

Αγαπητὴ «Μαμή»,

...Μιλᾶτε κατὰ τοῦ Στάλιν καὶ συνταυτίζετε με ὄλους τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Κομμουνισμοῦ καὶ μ' αὐτοὺς που κατηγοροῦν καὶ ἐσᾶς. Ἐγὼ σκέφτομαι ἂν δὲν ἦταν ὁ Στάλιν μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Λένιν ἴσως θὰ ἦταν χειρότερα γιὰ τὸ Σοβιετικὸ κράτος... Γιὰ μένα, καὶ ὁ Ζαχαριάδης τοῦ ΚΚΕ, νομίζω ὅτι δὲν πρέπει νὰ καταπολεμῆται... Παρατήρησα ὅτι ἐπαινεῖτε καὶ τὴν Λούζεμπουργκ. Ἐὰν αὐτὴ καὶ ἄλλοι Γερμανοὶ σοσιαλιστὲς ἦταν πραγματικοὶ ἐπαναστάτες θὰ πετύχαιναν στὸ κίνημα τοῦ 1918 στὴ Γερμανία, ἀλλὰ ἀπέτυχαν. Μισὲς δουλειὲς νὰ μὴν κάνουμε, που εἶναι πιὸ πολλοὶ οἱ Κομμουνιστὲς ἐκεῖ πρέπει νὰ πάμε ὄλοι μαζί καὶ νὰ ἀφήσουμε τὶς θεωρίες καὶ τοὺς χαρακτηρισμοὺς — παραδοσιακοὶ, γραφειοκράτες, Σταλινικοὶ, Κολλυγιαντικοὶ, κομμουνιστὲς τῶν 120 λιρῶν κτλ...

Μὲ πατριωτικὸς χαιρετισμοὺς
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗΣ

ΑΠΑΝ. ΣΥΝΤΑΞΗΣ :

Καὶ τὸ 20ῶ Συνέδριο τοῦ ΚΚΣΕ, σύντροφε Χρήστο ; Καὶ ἡ 6η ὀλομέλεια τοῦ 1956 ;

ΕΧΑΣΑΝ ΟΙ "ΚΟΛΙΓΙΑΝΝΙΚΟΙ" ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΕΡΓΑΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

ΠΑΡΙΣΙ, Γενάρης.
Στις ἀρχαιρεσίες τοῦ Συλλόγου Ἑλλήνων Ἐργατῶν Παρισίου, που ἔγιναν στὶς 17 Γενάρη οἱ «κολιγιαννικοὶ» ἔχασαν τὴν διοίκησι, που πέρασε στὰ χέρια συμμαχίας τῶν «παρσαλιδικῶν» με κεντρῶς.
Τὴν Κυριακὴ 20 Δεκεμβρῆ ἔγινε ἡ συνέλευση τοῦ Συλλόγου Ἑλλήνων Ἐργαζομένων στὸ Παρίσι. Ἀπὸ τὶς τρεῖς χιλιάδες ἔλληνες ἐργάτες τοῦ Παρισίου, ζήτημα ἂν παρευρέθησαν 25 με 30 ἐργάτες, μέσα στοὺς 121 ἐγγεγραμμένους γιὰ τὴν συνέλευση, ψηφοφόρους. Οἱ ὑπόλοιποι, κατὰ ἀπὸ τὴν γενικὴ ἰδιότητα τοῦ ἐργαζομένου, ἄμα εἶχαν τὸ τυπικὸ προσὸν τῆς κάρτας ἐργασίας καὶ τὴν εἰσοδικὴν τῆς κολιγιαννικῆς διοίκησι, πῆραν τὴν θέση τῶν τριῶν χιλιάδων ἀπόντων προλε-

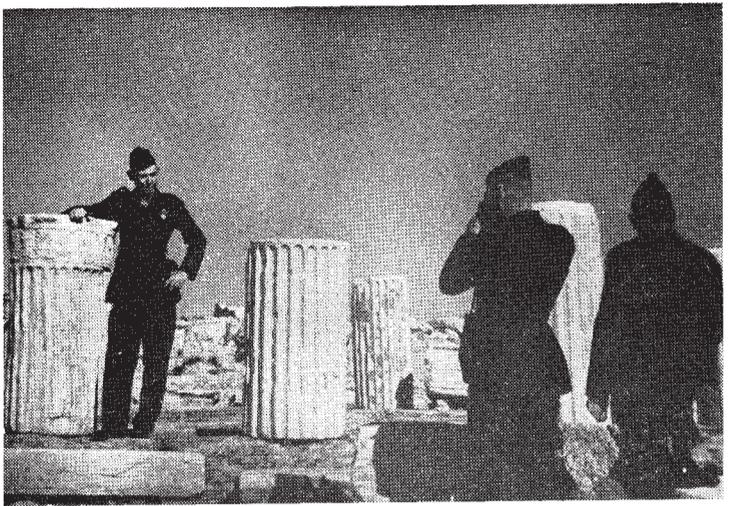
ταρίων.
Τὸ ἐπιτελεῖα καὶ τῶν δυὸ παρατάξεων ἔκαναν ὅτι περνοῦσε ἀπὸ τὸ χέρι τους—οἱ Κολιγιαννικοὶ γιὰ νὰ κρατήσουν, οἱ Παρσαλιδικοὶ γιὰ νὰ πάρουν τὴ σφραγίδα τοῦ νεκροῦ συλλόγου.
Στὸ μεταξύ, με ἐλάχιστες ἐξαιρέσεις, καμμιά οὐσιαστικὴ κούβεντα γιὰ τὰ προβλήματα τῶν ἐργαζομένων. Οἱ ἔλληνες μετανάστες τοῦ Παρισίου μοιράζονται τὴν τύχη τῶν 2 ἐκατομ. ξένων ἐργατῶν στὰ ντενεκεδόσπιτα, στὸν ἐξευτελισμὸ ἀπὸ τὶς Γαλλικὲς ἀρχές, ἔρμια στὶς τύχες τῶν χαφιέδων-μεταφραστῶν τῆς χούντας, ριγμένοι μέσα στὶς πιὸ ἐγκληματικὲς συνθήκες ἐργασίας, ἀνοργάνωτοι καὶ ἀπροσανατολιστοὶ δὲν πληροφορήθηκαν ποτὲ τὴν ὑπαρξὴ τοῦ συλλόγου.

Οἱ παλαίκομματικοὶ δέχονται τὸ «Σύνταγμα» τῆς χούντας

Ὁ κ. Δημ. Παπασπύρου, τῶς βουλευτῆς τῆς Ἐνωσις Κέντρου καὶ «ἀντιστασιακὸς» παράγων, κατήγγειλε, σὲ σχέση με πρόσφατες συλλήψεις, στὶς εἰσαγγελικὲς ἀρχές τῆς Ἀθήνας, ὅτι ὀρισμένα ἀστυνομικὰ ὄργανα παραβαίνουν τὸ «σύνταγμα» τοῦ 1968.
Ἐχεῖ βαρῦτητα ἡ ἐνέργεια τοῦ κ. Παπασπύρου, (σὲ συνδυασμὸ με ἀνάλογους τῶν κ.κ. Ἀθέρωφ καὶ Γ. Ράλλη), ἐπειδὴ με τὸν τρόπο αὐτὸ, τὸ φασιστικὸ «σύνταγμα» τοῦ 1968 νομιμοποιεῖται καὶ γίνεται παραδεκτὸ στὰ μάτια τῶν λεγομένων «ἀντιστασιακῶν» πολιτικῶν. Καὶ τοῦτο παρ' ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς—παρὰ τὴν χουντικὴ τρομοκρατία—θρῆκε τὸν τρόπο ν' ἀποδοκιμάσει, κατὰ

τὶς ἐκλογές τοῦ 1968 τὸ φασιστικὸ «σύνταγμα».
Ὅπως εἶναι γνωστὸ, ὁ κ. Δ. Παπασπύρου διατηρεῖ ἐγκάρδιες σχέσεις με στελέχη τοῦ ΠΑΜ (Γρ. Ἐσωτερικοῦ). Πρόσφατα δημοσιεύτηκε ἀντικομμουνιστικὴ ὁμιλία του στὴν Ἐλευθερὴ Ἑλλάδα. Ρώμης.
Σημειώτεον, ὅτι ἡ ἐνέργεια αὐτὴ ἀναγνώρισις τοῦ φασιστικοῦ συντάγματος, εἶναι μέγιστὰ σὰ πλαισία τῆς ἐφαρμογῆς τῆς «θεωρίας τῶν ρωγμῶν», δηλ. τῆς μετατροπῆς τῆς λαϊκῆς ἀντίστασις σὲ «νόμιμη ἀντιπολίτευση» τῆς χούντας, με σεβασμὸ στὰ νομικὰ πλαίσια, που ἐπιβάλλει ἡ χούντα. Λέγεται ὅτι καὶ μέσα στὸ ΠΑΜ ἔχουν ἀκουστῆ θερμὸ ἔπαινοι γιὰ τὴν θεωρία αὐτῆ.

"ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ"!

(Φωτογραφία τῆς «ΜΑΜΗΣ»)

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΑΣ

ὍΠΩΣ ΜΕΤΕΔΩΣΑΝ τὰ ξένα εἰδησιογραφικὰ πρακτορεία, μιὰ νέα σειρά δικῶν θὰ ἀρχίσει στὸ στρατοδικεῖο τῆς Ἀθήνας στὸ τέλος τοῦ Φλεβῶρη ἢ στὶς ἀρχές τοῦ Μάρτη. Κατηγοροῦμενοι θὰ εἶναι 70 περίπου ἀπὸ τοὺς ὑπερεκατὸ συλληφθέντες κατὰ τὸ τελευταῖο δῆμνο τοῦ 1970.
Σύμφωνα με τὸς ξένους ἀναποκριτῆς, οἱ κατηγορούμενοι θὰ δικαστοῦν σὲ τέσσερις ὁμάδες :

• Οἱ 37 ΦΕΡΟΝΤΑΙ ὅτι ἀνή-

κουν σὲ κεντρῶ ὀργάνωσι με τὴν ἐπωνυμία «Ὀμάδα τῆς 28 Ὀκτωβρίου» (καμμιά σχέση με τὸ «Κίνημα τῆς 20 Ὀκτωβρίου»). Ἀνάμεσά τους, οἱ τῶς βουλευτῆς τῆς Ε.Κ. Ἴντζες καὶ Κεφαλληνός.

• Οἱ ἈΛΛΕΣ ΤΡΕΙΣ ὁμάδες φέρονται ὅτι ἐλέγχονται ἀπὸ τὸ «Γραφεῖο Ἐσωτερικοῦ» τοῦ ΚΚΕ (μιὰ ἀπ' αὐτῆς τοῦ «Ρήγα Φερραῖου» καὶ ἄλλη τοῦ ΠΑΜ).

Κατὰ τὶς πληροφορίες, σὲ μερικοὺς ἀπὸ τοὺς συλληφθέντες δρέθηκαν ὄπλα καὶ ἐκρηκτικὲς ὕλες.

Στὸ μεταξύ, περίεργες ἀνακρίσεις διεξάγονται με κατηγορούμενους ἤδη κρατούμενους σὲ στρατόπεδα συγκέντρωσις ἢ ἐξοριστοὺς σὲ ἀπομονωμένα χωριά. Πιθανολογεῖται, ὅτι ἡ χούντα—ἐκπληρώνοντας τὴν ὑπόσχεσι τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς γιὰ ὀλοκληρωτικὴ ἀπόλυσι τῶν ἐξοριστῶν μέσα σ' ἕνα τετράμηνο—ἐπιδιώκει νὰ στήσει δικογραφίες γιὰ τοὺς πιὸ ἐπικίνδυνους, ὥστε ἀπὸ τοὺς τόπους τῆς ἐξορίας νὰ ὀδηγηθοῦν στὶς φυλακές.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 3η σελίδα).

Οἱ μαζικοὶ ἀγῶνες ἔχουν φτάσει σὲ ὕψηλὸ ἐπίπεδο μαχητικότητας καὶ ἡ κρίσι γίνεται κοιλίας θεσμικῆς κρίσι. Στὰ δυὸ τελευταῖα χρόνια, 35 ἐκατ. ἐργάσιμες μέρες χάθηκαν σὲ ἀπεργίες. Σὲ συνέντευξὴ του πρὸς τὴν ἰταλικὴ ἐφημερίδα «Κορριέρε» στὶς ἀρχές τοῦ Γενάρη, ὁ ὑπουργὸς Βιομηχανίας Φλαμίνιο Πίκκολο τόνισε ὅτι «ἡ κατάσιση ἔφτασε στὸ ἀπροχώρητο καὶ ἂν συνεχιστεῖ, τὰ πάντα εἶναι δυνατόν νὰ συμβοῦν».

ΣΤΗ ΣΟΥΗΔΙΑ :

ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ αὐτὸ κάστρο τῆς ἱμπεριαλιστικῆς «εὐμερίας» ἀρχισε νὰ συγκλονίζεται ἀπὸ τὴν κρίσι. Ὁ πληθωρισμὸς ἔφτασε στὰ 8% καὶ τὸ δημόσιον χρέος εἶναι πάνω ἀπὸ 3 δισεκ. κρόνεν. Ὁ Σοσιαλδημοκράτης πρωθυπουργὸς Πάλμε, ὑπολογίζει νὰ ξεπεράσει τὶς δυσκολίες τῆς οικονομίας με τὴν λήψι ἀντεργατικῶν μέτρων ὅπως τὸ πάγωμα τῶν μεροκάματων, κόψιμο τῶν δημόσιων δαπανῶν γιὰ κατοικίες, περίθαλψι, κλπ., σύμφωνα με τὶς ἐντολές τῶν Σουηδῶν ἐργοδοτῶν. Στὸ μεταξύ, μετὰ ἀπὸ χρόνια σιγῆς, οἱ Σουηδοὶ ἐργάτες ἔχουν ξεκινήσει ἕνα μεγάλο ἀπεργιακὸ κίνημα με πρωτοπόρους τοὺς ἐργάτες ὀρυχείων.

• Οἱ ΡΑΓΔΑΙΕΣ οικονομικὲς καὶ κοινωνικὲς ἐξελίξεις στὶς χώρες αὐτῆς καθὼς καὶ σ' ὄλο τὸν κόσμου, ὅπως στὴν Ἰαπωνία, Ὀλλανδία, Βέλγιο, Ἰσπανία, Ἑλλάδα, Τουρκία κλπ., πείθουν πέρα ἀπὸ κάθε ἀμφιβολία ὅτι θρискόμεστε μπροστὰ σὲ διεθνῆ φαινόμενα κρίσις.

Σὲ ἀπεργιακὸ μαραθῶνιο οἱ Ἄγγλοι ταχυδρομικοὶ

ΛΟΝΔΙΝΟ, Γενάρης.
230,000 ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι κατέβηκαν ἀπὸ τὶς 20 Γενάρη σ' ἀπεργία χωρὶς ἀπεργιακὸ ἐπίδομα. Ζητοῦν 15% αὐξηση στὸ μισθὸ τους

γιὰ νὰ μειώσουν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πληθωρισμοῦ.
Τὸ Ταχυδρομείο, ἐνὼ τὰ καθαρὰ κέρδη του πέρου ἦταν 20 ἐκ. λίρες ἐπιμένει πὼς μπορεῖ νὰ δώσει μόνο μιὰ αὐξηση 8%. Ἡ δικαιολογία που προβάλλουν εἶναι ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ διαφυλάξουν τὰ κέρδη τους γιὰ τὰ χρειάζονται γιὰ ἐκσυγχρονισμὸ. Αὐτὸ που ἐννοοῦν εἶναι ὅτι θέλουν νὰ ἐγκαταστήσουν νέα καὶ πολὺ ἀκριβὰ μηχανήματα διαλογῆς, ἀπὸ ἀμέσως θὰ κάνουν περιπτώσις δεκάδες χιλιάδες ταχυδρομικῶς.

Σ' αὐτὴ τὴ μάχη, ἡ κυβέρνησι κάνει κάθε προσπάθεια νὰ δώσει κάθε βοήθεια στὸ ταχυδρομείο. Ἡ πρώτη πράξι τῆς κυβερνήσις ἦταν νὰ καταργησε τὸ κρατικὸ μονοπῶλιο τῆς διανομῆς γραμμάτων γιὰ τὴ διάρκεια τῆς ἀπεργίας, με ἀποτέλεσμα νὰ ξεφτυρῶσουν ἀμέσως ἰδιωτικὲς ἐπιχειρήσεις, που χρεῶνουν πενταπλάσιον ἀπ' τὸ κανονικὸ γραμματόσημο.

Οἱ τελευταῖες εἰδήσεις εἶναι πὼς στὴν ἀπεργία, που μπαίνει στὴ δεύτερη ὀδομάδα χωρὶς ἐπίδομα, συμμετέχουν 97% τῶν ὑπαλλήλων. Χρήματα, μαζεμένα σὲ διάφορα ἐργοστάσια, ἀρχισαν νὰ φτάνουν ἀπ' ὀλη τὴν Ἀγγλία γιὰ τὴν ὑποστήριξι τῆς ἀπεργίας. Ἐπίσης ἡ Ἐκτεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν ἀπεργῶν ζητᾷ βοήθεια ἀπὸ τὰ ἄλλα συνδικατὰ γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσει τὶς ἀπεργοσπαστικὲς προσπάθειες τῆς κυβερνήσις. Ἐξ ἄλλου—ἐνὼ οἱ καθημερινὲς ἐφημερίδες εἶναι φορτωμένες με ἀνακοινώσεις καὶ διαφημίσεις γιὰ τὸ πὼς νὰ ξεπεράσει τὸ «κοινὸ» τὴν ἀπεργία, εἰδικὰ τῶν τηλεγραφετῶν — διαβάζουμε πὼς οἱ τηλεγραφετῆς τῆς Γαλλίας, Ἰταλίας, Βέλγιο, ΕΠΑ, Αὐστραλία, Νέα Ζηλανδία καὶ Ἰαπωνία ἀνακοίνωσαν ὅτι δὲν θὰ δέχονται ἐπικοινωνία με τὴν Ἀγγλία ὅσο κρατᾷ ἡ ἀπεργία.

Γ. Γ.

Ποιὰ εἶναι ἡ «ταρίφα» ;

ΠΟΣΟ ΚΟΣΤΙΖΕΙ νὰ πετάξετε ἔξω ἕνα συνδικαλιστικὸ στέλεχος ἀπ' τὸ ἐργοστάσιον ; Ἐξαρτᾶται ἂν μπορεῖ νὰ ἀγοραστεῖ.

Τὸν Ὀχτώβρη, ἡ ἐταιρεία Μπάτσελνερ Φούλντς (θυγατρικὴ τῆς Γιουνιλιβερ) ἀπέλυσε τὸν Τέρρυ Ντέιβυ (συνδικαλιστικὸ καὶ κομματικὸ στέλεχος τοῦ ΚΚΑ) γιὰ τὸ ὄργανωσε μιὰ συγκέντρωσι τοῦ προσωπικοῦ σὲ ὄρες ἐργασίας.

Ἀμέσως οἱ συνάδελφοί του κατέβηκαν σὲ ἀπεργία, ἀπαιτώντας νὰ τὸν ξαναπάρουν στὴ δουλειά. Ἡ ἐταιρεία ἀρνήθηκε κατηγορηματικά. Μετὰ ἀπὸ ἑφτά βδομάδες ἀπεργίας μῆκαν στὴ μέση οἱ κυβερνητικοὶ μεσολαβητές. Συγκάλεσαν σύσκεψη με ἐκπροσώπους τοῦ συνδικάτου καὶ τῶν ἐργοδοτῶν καὶ σύντομα βρῆκαν τὴ μαγικὴ λύσι.

Ἡ ἐταιρεία πρόσφερε 3 χιλιάδες λίρες στὸν Τέρρυ Ντέιβυ, με τὴ προϋπόθεσι ὅτι θὰ παραιτηθεῖ ἀπ' τὴν ἐταιρεία. Αὐτὸς δέχθηκε τὴ γενναῖοδωρη προσφορά. Σὲ μιὰ μαζικὴ συγκέντρωσι ἀργότερα τὴν ἴδια μέρα, οἱ πρῶν συνάδελφοί του ἀποφάσισαν νὰ γυρίσουν στὴ δουλειά.

Οι Ε.Σ.Ο. σὲ συνέδριο τῶν ἀμερικανικῶν «Ἐργατικῶν Ἐπιτροπῶν»

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Γενάρης. Πραγματοποιήθηκε στὴ Νέα Ὑόρκη, στὶς ἀρχὲς Γενάρη τοῦ συνέδριο τῆς Ἐθνικῆς Ὀργάνωσης τῶν Ἐργατικῶν Ἐπιτροπῶν με συμμετοχὴ 150 συνέδρων ἀπὸ 13 μεγαλοπόλεις τῶν ΕΠΑ.

Προσκαλεσμένοι νὰ μιλήσουν στὸ δημόσιο μέρος τοῦ συνεδρίου ἦταν τὰ μέλη τῶν ΕΣΟ Γ. Τζαβέλας (θέμα: «Ἀξίση Ανατολῆς») καὶ Ν. Σουβριώτης (θέμα: «Γιὰ μιὰ ἐπαναστατικὴ Διεθνή στὴν Εὐρώπη»). Τὸ Κ.Κ. τῶν ΕΠΑ, προσκαλεσμένο νὰ λάβει μέρος στὶς δημόσιες αὐτὲς συζητήσεις, ἀρνήθηκε με τὴν αἰτιολογία ὅτι «δὲν συμφωνοῦν με τὴν προοπτικὴ δημοκρατικῆς κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς».

Στὸ κλειστὸ μέρος τοῦ συνεδρίου συζητήθηκε ζωηρὰ ἡ μελλοντικὴ πολιτικὴ τῆς ὀργάνωσης ἐναντίον στὰ «λαϊκομεινωτικά» σχήματα ποὺ ἐπιχειροῦν νὰ στήσουν οἱ διάφοροι παράγοντες τοῦ διαλυμένου σχεδὸν Δημοκρατικοῦ Κόμματος. Ἀποφασίστηκε ὅτι κατὰ τὴν τρέχουσα περίοδο μαζικῶν ἀπεργιῶν θὰ προωθηθεῖ ἡ δουλειὰ χησίματος ἐργατικῶν συμμαχιῶν τύπου «σοσιέτ».

ΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΚΑΙ Η «ΝΕΑ» Ε.Φ.Ε.Ε.

ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ, (τῆς ἀπεσταλμένης μας Μ.Σ.).

ΣΚΕΤΕΣ σφραγίδες, μπακαλοτέφετρα με ὑπολογισμοὺς κουκιῶν καὶ ἰνστροῦχτες νὰ ἐπιβάλλουν τὴν «σωστὴ» γραμμὴ, χαρακτηρίζουν τοὺς διοργανωτὲς τοῦ «τρίτου» (με πολλὰ ἐρωτηματικὰ) συνεδρίου τῆς ΕΦΕΕ τοῦ ἐξωτερικοῦ (μήπως καὶ ὑπάρχει δὲ ἐσωτερικοῦ;), ποὺ πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τὶς 20 μεχρι 22 Γενάρη, στὴν Κοπεγχάγη.

Ἡ μιάμιση μέρα ἔφυγε στὴ συζήτηση ἐπὶ τῆς διαδικασίας ἡ ἀπλούστερα στὴ συζήτηση γιὰ το ποῖος θὰ ἔχει τὰ περισσότερα κουκιά. Ἡ σκληρὴ μάχη δινόταν μεταξύ γραφείου ἐσωτερικοῦ καὶ κολιγιαννικῶν. Οἱ κεντρῶν, στὴν πλειοψηφία τους, εἶχαν, πρὸς τὸ παρόν, παραδοθεῖ στὸ «Γραφεῖο Ἐσωτερικοῦ», ἐνὼ τὸ ΑΜΕΕ (μασοικοῦ) εἶχε ἤδη παραιτηθεῖ τοῦ ρόλου τῆς ἀριθμητικῆς ἡγεμονίας.

ΚΟΥΦΙΑ ΕΝΟΤΗΤΑ

ΚΑΤΑ ΤΑ ΜΙΣΑ τῆς δεύτερης μέρας, ἀρχισε τελικὰ ἡ συζήτηση πάνω στὸ ἐλληνικὸ πρόβλημα. Ἐγιναν διάφορες εἰσηγήσεις: «Ἄλλες ποὺ προσπαθοῦσαν νὰ ἐξηγήσουν τὴν δικτατορία μέσα ἀπὸ τὴν σύγχρονη ἐξέλιξη τῶν πολιτικῶν παρατάξεων στὴν Ἑλλάδα (γραφεῖο ἐσωτερικοῦ), ἄλλες χρησιμοποιώντας τὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸν σὸν τὸν κακὸ δαίμονα ποὺ ἐπιβάλλει δικτατορίες καὶ γι' αὐτὸ ὁ ἀγῶνας θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀντι-ἰμπεριαλιστικὸς — ἐθνικοαπελευθερωτικὸς, ὅπως τοῦ Λάος — Καμπότζης — Βιετνάμ κλπ. (ΑΜΕΕ) καὶ ἄλλες ποὺ ἦταν ἀντιγραφικῶν βιδάλων τῆς ἱστορίας τοῦ γυμνασίου (κολιγιαννικοῦ). Οὐτὲς μιὰ εἰσήγησις δὲν προσπάθησε νὰ δεῖ τὸν καπιταλισμὸν στὴν τωρινὴ του φάση με τὰ ἀξέπεραστα προβλήματά του, με τὰ μέτρα (οικονομικὰ καὶ πολιτικὰ) ποὺ ἐπιβάλλει συνέχεια γιὰ νὰ κρατηθεῖ με τὰ δόντια, καὶ ποὺ ἡ θέση του στὴν Ἑλλάδα, σὸν πιὸ ἐπισηφελὴς ποὺ εἶναι (ἀπεργιακὸ κύμα ἐργαζομένων 1963—67, μαχητικὸ ξεσῆγμα ἀγροτῶν 1963—67, φοιτητικὸ ἀγῶνας), τὸν ἀνάγκασε νὰ ἐμφανιστεῖ με ἀνοιχτὴ δικτατορία. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ σχετικὸ ψήφισμα ἐκείνης τῆς μέρας (ποὺ κατατέθηκε ἀπὸ τὸ γραφεῖο ἐσωτερικοῦ) προσπάθησε νὰ βρεῖ τὴν πολιτικὴ λύση στὴ συνεργασία ὄλων τῶν δυνάμεων ἐναντίον τῆς δικτατορίας. Αὐτὴ ἡ περίφημη «ἐνότητα», ἡ κούφια, ἡ ἀταξική, ἡ χωρὶς ἰδεολογία, ἡ χωρὶς μακρότερο στόχο ἐκτὸς ἀπὸ τὸ «ὄλο ἐναντίον τῆς χούντας» γιὰ νὰ τὴ ρίξουν δὲν μπόρεσε νὰ πείσει οὔτε κὰν τοὺς κεντρῶνους νὰ τὴν ὑποστηρίξουν. Ἐτσι μετὰ ἀπὸ μάχη ποὺ δόθηκε μετὰ τῆς «ἡγεσίας» καὶ μελῶν τῆς σύσκεψης, ποὺ ἀνῆκαν συγχρόνως καὶ στὸ γραφεῖο ἐσωτερικοῦ, τὸ ψήφισμα κατὰφερε μόλις νὰ περάσει, ἀφοῦ πῆρε 24

ὕπερ καὶ 30 ἀποχές.

ΑΔΙΕΞΟΔΟ

Τὸ ΑΔΙΕΞΟΔΟ τῆς πολιτικῆς τους ἀνάλυσης καθρεφτίστηκε πολὺ καθαρὰ καὶ τὴν τρίτη μέρα τοῦ συνεδρίου, ὅταν συζητήθηκε ὁ ἀπολογισμὸς τῆς προηγούμενης ΕΦΕΕ καὶ τὸ ὀργανωτικὸ.

Ὅλο αὐτὸν τὸν καιρὸ ἡ ἐπίσημη ἡγεσία τῶν ἐλλήνων φοιτητῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ, ποὺ ἀπὸ τὴ συζήτηση φάνηκε ὅτι ἐκπροσωποῦσε μόνον τὸν ἑαυτὸ τῆς, πῆγαινε σὲ διε-ἐνῆ συνεδρία, συμβρισκόταν με «προοδευτικὸς» καὶ «ἀντιδραστικὸς» συλλόγους, συζητοῦσε, ἐπὶ κορυφῆς, περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλλάδος καὶ στριζόταν, οἰκονομικὰ, κυρίως πάνω σ' ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀντιδραστικότερους ἐθνικοὺς φοιτητικὸς συλλόγους, τὴν Ἐθνικὴ Φοιτητικὴ Ἐνωση Ἀγγλίας (ἀπ' τὴν ὁποία ἀρκετοὶ ἀριστεροὶ φοιτητικοὶ συλλόγοι ἔχουν ἀποχωρήσει).

Στὸ μεταξύ, οἱ κολιγιαννικοὶ, ποὺ ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα ἀπειλοῦσαν νὰ ἀποχωρήσουν, ἀποφάσισαν τελικὰ νὰ πραγματοποιήσουν τὴν απειλὴ τους τὸ ἀπόγευμα τῆς τρίτης μέρας. Τὸ κείμενο τῆς ἐπίσημης ἀποχώρησής τους ἦταν προσεχτικὰ σαχτυλογραφημένο καὶ εἶχε ἡμερομηνία 12 Ἰανουαρίου (εἶχε δημοσιευτεῖ ἤδη στὴν «Ἐλευθερὴ Πατρίδα» καὶ μεταδοθεῖ ἀπὸ τὴ «Φωνὴ τῆς Ἀλήθειας»).

ΧΑΡΤΙΝΟΣ ΠΥΡΓΟΣ

Ἡ ΣΥΖΗΤΗΣΗ γιὰ τὸ ὀργανωτικὸ περιστράφηκε γύρω ἀπὸ δύο «πρότασεις». Ἡ μία, τοῦ γραφείου ἐσωτερικοῦ, γιὰ τὴ διατήρηση τοῦ ἀπολιθώματος ΕΦΕΕ ἐξωτερικοῦ, σὸν συνέχια τῆς ΕΦΕΕ ἐσωτερικοῦ, με ἔδρα Παρίσι—Γενεύη (δὲστε νὰ ἐξασφαλιστεῖ ὁ ἐλεγχὸς τῆς ἀπὸ γραφεῖο ἐσωτερικοῦ—ΠΑΚ τοῦ ἐκπροσωποῦσαν ἀντίστοιχα αὐτὲς τὶς δύο πόλεις). Ἡ ἄλλη, τοῦ ΑΜΕΕ, γιὰ τὴ δημιουργία Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀντιφασιστικῶν Ἀντι-ἰμπεριαλιστικῶν Συλλόγων Ἑλλήνων φοιτητῶν τοῦ

ἐξωτερικοῦ, στηρίχτηκε στὴ βάση ὅτι ΕΦΕΕ ἐσωτερικοῦ δὲν ὑπάρχει καὶ ὅτι τὸ φοιτητικὸ κίνημα τοῦ ἐξωτερικοῦ θὰ πρέπει νὰ ἀναδιοργανωθεῖ πάνω πρὸς πολιτικὴ βάση τοῦ ἀντι-ἰμπεριαλισμοῦ. Ἡ ἤδη πλειοψηφία γραφείου ἐσωτερικοῦ—ΠΑΚ ἔκανε δεκτὴ τὴν πρώτη πρόταση καὶ προχώρησε στὴν ἐκλογὴ ὀργάνου.

Ἐνῶ ὄλα μεχρὶ τότε πῆγαιναν σύμφωνα με τὶς εὐχὲς τῆς «ἡγεσίας» τοῦ γραφείου ἐσωτερικοῦ, νὰ κρατηθεῖ, ἔτσι καὶ με τὰ δόντια, μιὰ ἀντιπροσωπευτικὴ μέση στὸ συνέδριο ἀπ' ὅπου θὰ παίρναγε ὅτι ἀποφάσεις ἤθελε, με τὴν σχετικὴ πλειοψηφία ποὺ εἶχε ἐξασφαλίσει, ἄφηνικὰ ὁ χάρτινος πύργος ἐξαφανίζεται. Τὸ ΑΜΕΕ δηλώνει ὅτι δὲν συμμετεχε στὴν ψηφοφορία καὶ δὲν ἀναγνωρίζει τὴν ΕΦΕΕ—σφραγίδα. Οἱ κεντρῶν, θορυβημένοι με τὴν προοπτικὴ νὰ στηρίξουν μόνον αὐτοὶ τὶς ἴντριγκες τοῦ γραφείου ἐσωτερικοῦ, ἀπέχουν ἐπίσης. Καὶ δύο ἀντιπρόσωποι «ἀνεξάρτητοι ἀριστεροὶ» ἀπὸ Βιέννη καὶ Ὀλλανδία, δηλώνουν ὅτι θὰ ρίξουν λευκὸ. Ἐτσι ἡ «νέα» ΕΦΕΕ ζαναφτιάστηκε με μέλη—συμβούλιο καὶ βάση τὸ γραφεῖο ἐσωτερικοῦ.

Ἡ γραμμὴ τῆς «ἐνότητας» με κάθε θυσία, στηριγμένη στὴν περιορισμένη ἀνάλυσή του τοῦ ρόλου τῶν ἐλλήνων φοιτητῶν στὸ ἐξωτερικὸ, τοὺς ἔφερε μοιραία σὲ ἀδιέξοδο. Παραδελέποντας τὴν πρωταρχικὴ σημασία τῆς συνεργασίας τῶν φοιτητῶν με τοὺς ἔλληνες καὶ ξένους ἐργάτες, στὶς διάφορες χώρες ὅπου βρίσκονται, γιὰ τὸν καθορισμὸ τῆς θέσης τῶν φοιτητῶν μέσα στὴ διαδικασία γιὰ τὸ ξεναχτισμὸ τοῦ ἐλληνικοῦ κινήματος καὶ προβάλλοντας μιὰ μυστικοποιημένη ἀντίσταση, μιὰ ἐνότητα κορυφῆς καὶ τὴ συνεργασία με τὸ συρφετὸ τῶν πολιτικάντηδων, ἡ «ἡγεσία» τοῦ γραφείου ἐσωτερικοῦ ὀδηγήθηκε—καὶ δυστυχῶς ὀδηγεῖ καὶ τὰ μέλη του—στὴν πολιτικὴ ἀποεπιμάτωση τῶν χάρτινων ὀργανώσεων, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ.

ΜΑΤΑΙΩΝΕΤΑΙ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε. «ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ»

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελ.)

προσυνεδριακὴ δουλειὰ. Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι καὶ ὅπου λειτοουργοῦν ὀργανώσεις βάσης (λ.χ. Παρίσι, Στοκχόλμη) κυριαρχοῦνται ἀπὸ φορεῖς ἀντιιηγετικῶν τάσεων.

• **Η ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ** τῆς ὀργανωτικῆς πολιτικῆς τοῦ «Γραφείου Ἐσωτερικοῦ» (με δύο σκέλη: ἐνότητα κορυφῆς καὶ δυναμικὴ ἀντίσταση — στὴν ἐξυπηρέτηση πάντοτε πολιτικῆς λύσης τῶν παρασκηνίων) ποὺ, ἀντὶ γιὰ μαζικοποίηση, ὀδήγησε τοὺς κομματικοὺς μηχανισμοὺς στὴν Ἑλλάδα σὲ μόνιμη καχεξία.

• **Η ΠΟΙΚΙΛΙΑ** τάσεων στὴν ἡγεσία τοῦ «Γραφείου Ἐσωτερικοῦ» με συνεχῶς ἐνισχυμένη τὴν τάση γιὰ ἀποκατάσταση τῆς ἐνότητας με τὴν κολιγιαννικὴ πλειοψηφία (συγκεκριμένα βήματα αὐτῆς τῆς ἐνωτικῆς διαδικασίας ἐπισημάνθηκαν ἀπὸ τὸν Ν. Γ. Μουσοῦρο σὲ ἄρθρο του στὴν «Ἐλευθερὴ Ἑλλάδα» τῆς 24.12.70). Τέλος,

• **ΟΙ ΑΝΑΚΑΤΑΤΑΞΕΙΣ** στὰ ἡγετικά κλιμάκια, ποὺ δὲν ἀποκλείεται νὰ ὀδηγήσουν σὲ «ἐκπαρθεύσεις», «παραιτήσεις», «ὑποβιβάσεις» ἢ ἐντυπωσιακὲς ἀποσιρτησίες.

ΠΑΕΙ Ο ΠΡΩΤΟΣ !

Ὅς πρὸς τὸ τελευταίον, εἶναι χαρακτηριστικὸς ὁ «παρμερισμὸς» τοῦ προσκολλημένου στὴν Μπριλλιακὴ τῆς Μ. Δραγούμη. Ὑστερα ἀπὸ μιὰ «ἀλεξίπτωτιστικὴ» ἀναρρίχηση στὰ ἡγετικά κλιμάκια, ὁ Δραγούμης τίθεται ἤδη στὸ περιθώριον: «παραιτήθηκε» ἀπὸ τὸ πόστο του στὸ «νεότερο» «Ἐθνικὸ Ἀντιστασιακὸ Συμβούλιο» (ἔτσι ὀνομάστηκε τελικὰ τὸ Ε.Σ.Α.) καὶ προορίζεται—κατὰ τὴν ἐδαχτικὴ παράδοση—γιὰ θέσι στὴ... διαφώτιση (κάπου μέσα στὴν «Ἐλευθερὴ Ἑλλάδα»). Δεδόμενου ὅτι ἡ ἔδρα τοῦ ΕΑΣ θὰ εἶναι στὸ Λονδίνο, ὅπου κανένας ἀπὸ τοὺς «ἡγέτες» δὲν κατοικοεδρεύει,

γιὰ διάδοχος τοῦ Δραγούμη προαίφεται ὁ μεχρὶ τώρα γραμματέας τῆς ΕΔΑ—ΚΚΕ Λονδίνου Κ. Δημητράτος.

Στὸ μεταξύ, τὸ ἀντικολιγιαννικὸ ΠΑΜ — ΚΚΕ — ΕΔΑ ἔχει στηρίξει ὄλες τὶς ἐλπίδες του

στὴ νέα «συμμαχία» τοῦ ΕΑΣ. Ἡ ἰδρυτικὴ του διακήρυξη (με περιεχόμενον, ὅπως τὸ προσηγγεῖτε ἡ «ΜΑΜΗ» στὸ προηγούμενο φύλλο τῆς) ἀναμένεται νὰ κυκλοφορήσει αὐτὲς τὶς μέρες, με τυμπανοκρουσίες.

Γ. Β.

ΚΟΒΟΝΤΑΙ ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΓΡΟΤΙΣΣΕΣ !

ΤΑ ΧΟΥΝΤΙΚΑ «ΜΕΤΡΑ ΛΙΤΟΤΗΤΑΣ»

ΑΘΗΝΑ, Γενάρης. Ἀπαγορεύεται νὰ λαβαίνουν σύνταξη οἱ γυναῖκες τῶν ἀγροτῶν, σύμφωνα με πρόσφατη «ἐρμηνεία» τοῦ νόμου ἀπὸ τὸ Συμβούλιο Ἐπικρατείας. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ μισὸς ἐνεργὸς ἀγροτικὸς πληθυσμὸς δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ πάρει σύνταξη ἀπὸ τὸ Ο.Γ.Α., ἀν καὶ ὅπως ὄλο ξέρουν ἡ ἑλληνίδα ἀγρότισσα δουλεύει ὅσο κι ὁ ἄντρας τῆς καὶ μερικὲς φορὲς περισσότερο.

Στὸ μεταξύ, ἀν καὶ καταργεῖται ἔτσι ἡ ἀσφάλιση ἑκατοντάδων χιλιάδων, τὸ χουντικὸ κρότος ἐξακολουθεῖ νὰ ἀρμέγει δι-σεκατομμύρια δραχμὲς ἀπὸ τὶς φορολογίες «ὑπὲρ Ο.Γ.Α.», ποὺ ἔχουν ἐπιβληθεῖ στὰ τελευταία τρία χρόνια. Εἶναι μάλιστα ἐξαιρετικῶς ἐπιβλαβὲς τὸ μεγάλο μέρος τῶν κρατικῶν αὐτῶν εἰσπράξεων, ἀν-

τὶ νὰ πηγαίνουν γιὰ ἀγροτικὲς συντάξεις, τσεπώνονται ἀπὸ τὴν Ἀγροτικὴ Τράπεζα καὶ ἀπ' τὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐν συνεχείᾳ προωθοῦνται στὰ χρηματοκιβώτια τῶν διεθνῶν τραπεζῶν, οἱ ὁποῖες εἶχαν προηγουμένως συνάψει «ἀξίαι».

Καὶ φυσικὰ ὁ ἐμπαιγμὸς τῆς ληστρονικῆς κρατικῆς μηχανῆς ἐναντίον τῶν ἀγροτῶν καὶ φορολογούμενων ἀντάμα, δὲν σταματᾷ ἐδῶ. Ἐπεκτείνεται καὶ στὴ σκανδαλώδη κατάσταση τῶν ἀγροτικῶν δανειῶν. Μετὰ τὸ δημομαγωγικὸ «χάρισμα» τῶν χρεῶν, φτάσαμε ξανά στὸ σημεῖο, μέσα σὲ συντομῶτα διάστημα, ὅπου ἡ ἀγροτικὴ τάξη ἔχει σύνολο χρεῶν πάνω ἀπὸ 8 δισεκατομμύρια δραχμῶν καὶ ὑποχρεώνεται νὰ πληρῶνει πάνω ἀπὸ ἕνα δις σὲ τοκοχρεωλύσια κλπ.

ΚΙΝΗΜΑ 20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ: «γιατὶ βάζουμε βόμβες»

Με διακήρυξή της, ποὺ κυκλοφόρησε στὴ Γερμανία, ἡ ἀντιστασιακὴ ὀργάνωση «Κίνημα 20 Ὀκτωβρίου» δίνει γιὰ πρώτη φορὰ τοῖς παρακάτω στόχους τοῦ ἀγῶνα τῆς ὀργανωμένης ἀντίστασης: • Ἐναντίον τῆς χούντας. • Ἐναντίον τῶν παλαικομματικῶν σχημάτων, κόμματος καὶ ὀργανώσεων καὶ πολιτικῆς ἡγεσίας. • Ἐναντίον τῶν ἀμερικανικῶν ἰμπεριαλισμῶ.

• Γιὰ μιὰ Ἑλλάδα ἀνεξάρτητη, ἔξω ἀπὸ κάθε ἰμπεριαλιστικὴ ἐξάρτηση καὶ κάθε «συμμαχία» ἢ συνσπισμῶ.

• Γιὰ νὰ περάσουν στὸν ἐλεγχὸ τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ ὄλα τὰ «κέντρα ἀπόφασης», τὰ μέσα παραγωγῆς καὶ κάθε μορφῆς ἐξουσία.

Ὅπως εἶναι γνωστὸ, ἡ τελευταία ἀντιστασιακὴ ἐνέργεια τοῦ «Κινήματος 20 Ὀκτωβρίου» ἦταν ἡ ἐκρηξὴ βόμβας, ποὺ προκάλεσε σοβαρὲς ζημιὲς στὸ ἀγαλμα τῶν Τρούμαν, καθὼς καὶ δύο βόμβες, ποὺ ἀνακαλύφθηκαν τυχαίως λίγο πρὶν ἐκραγῶν κἀτω ἀπὸ αὐτοκίνητο — συνεργεῖα τοῦ ΕΙΡ. (Ἄς σημειωθεῖ, ὅτι ἡ «Ἐλευθερὴ Ἑλλάδα» τῆς Ρώμης ἀσχολήθηκε ἐκτενῶς με τρία συνεχῆ φύλλα τῆς με τὴν ἐκρηξὴ στὸ ἀγαλμα τοῦ Τρούμαν, χωρὶς νὰ ἀναφέρει τὴν ὀργανώση, ποὺ ἔβαλε τὴ βόμβα). Σὲ ἀνακοίνωσή του, ποὺ μετέδωσαν τὰ διεθνῆ πρακτορεία, τὸ «Κίνημα» τόνισε ὅτι ἡ — ἀπὸ πλευρὰς του — τοποθέτηση βομβῶν «δὲν εἶναι ἀνεύθυνη τρομοκρατία, ἀλλὰ ἐντάσσεται στὰ πλαίσια τοῦ ἀγῶνα μας γιὰ τὴ λαϊκὴ ἐπανάσταση». Ἐξηγώντας, τὸ «Κίνημα 20 Ὀκτωβρίου», ὅτι οἱ τοποθετήσεις

βομβῶν συμβολίζουν τὴν ἐπιθυμία του γιὰ Σοσιαλισμὸ, δημιουργεῖ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δυσκολεύεται νὰ προωθήσει συγκεκριμένη πρακτικὴ ἐπαναστατικὴ δουλειὰ καὶ καταφεύγει σὲ «συμβολισμούς».

Ἐξ ἄλλου, στὴν προκήρυξη ποὺ ἀναφέραμε, ζητᾷ μὲν οἰκονομικὴ ἐνίσχυση ἀπὸ τοὺς Ἑλλήνες ἐργάτες στὴ Δυτ. Γερμανία, χωρὶς ὁμῶς ν' ἀναφέρεται στὰ τεράστια ταξικὰ προβλήματα, ποὺ ἔχουν φέρει τοὺς μετανάστες μας σὲ τραγικὸ ἀδιέξοδο.

Ἄθροα εἰσροὴ ξένων κεφαλαίων

ΑΘΗΝΑ, Γενάρης. — Πάνω ἀπὸ 300 ἑκατομ. δολάρια ξένων κεφαλαίων κατέκλυσαν τὴ χώρα κατὰ τὸ 1970, γιὰ τὴν παρὰ ἄρπαγὴ τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου. Σὲ σχέση μετὰ τὸ 1969, ἡ εἰσοδος ξένων κεφαλαίων σημείωσε αὐξηση: κατὰ 38,6%.

Κατὰ νεώτερες ἐξελίξεις, ἡ γαπωνέζικὴ ἐταιρεία «Νίππον Κόκαν Κάιζα» πρόκειται νὰ συνεργαστεῖ με τὸν Τὸμ Πάππας γιὰ τὴν ἐκμετάλλευση ἐργοστασίου χαλυβουργίας. Ἐξ ἄλλου, ἡ ἐλβετικὴ τράπεζα «Σουῖς Κρέντιπ Μπάνκ» συνεργάζεται, ἀπὸ τὴν 1)1)71 μετὰ τὸν Νιάρχο, στὴν ἐκμετάλλευση τοῦ «κρατικοῦ» Διὺλιστήριου Ἀσπροπύργου.